

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, poi leta 2 K in za četr leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravnštvo Slovenskega Gospodarja v Mariboru. — List se dopošilja do odgovredi. — Udje „Katol. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravnštvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserati in reklamo. — Za večkratna oglaša primeren popust. Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Ne zaprte reklamacije so poštnine proste.

Proti Rusom zmagujemo.

Trdnjava Przemysl popolnoma oteta. — Naši se bližajo Lvovu. — Med Przemyslom in Lvovom zasedli važne postojanke. — Mi že stojimo ob reki Dnjestr. — Naši ujeli 15.000 Rusov. — Avstrijska armada prekoračila reko San. — Naša in nemška armada se ob Visli bijeta z veliko rusko silo. — Varšavo obkoljujemo. — Osem ruskih korov poraženih. — Rusi v izhodni Prusiji odbiti. — Nesloga v srbski armadi. — Francozi se na celi črti umikajo. — Belgiji izgnani iz Belgije. — Na nemškem desnem krilu hudi boji. — Ena angleška in štiri nemške ladje se potopile.

Prestolonaslednik poroča cesarju.

Dunaj, 19. oktobra.

Z bojišča se uradno poroča:

Prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožef se je pripeljal iz Galicije na Dunaj, da osebno poroča cesarju o vojnih dogodkih v Galiciji. Prestolonaslednik se bo čez nekaj dni zopet vrnil na bojišče.

Vojna še najmanj eno leto?

Vojniški sotrudnik londonske „Times“ ugovarja trditvam nekaterih angleških časopisov, da bi mogla Anglija oborožiti le 60.000 mož ter trdi, da se nanaša pod zastavami angleške armade že 1.200.000 mož. Novi rekruti pa se javljajo v tako velikem številu, da jih včasih s svojimi pripravami kar dohajati nemore. Sedaj se nahaja 100.000 indijskih in kanadskih čet v Evropi. Te čete in pa one, ki se sedaj še vežbajo v naselbinah, so temelj, na katerem bo treba graditi naprej. Anglija je poslala v Francijo del svojih najboljših čet. Ostale čete bodo sledile s p o m l a d i 1 9 1 5, glavna angleška sila pa pride — k o n c e m 1 9 1 5 na bojišča. Angliji se nijkam ne mudi. Ker se je priglasilo toliko prostovoljcev, se glede telesne sposobnosti zahteva več, kakor kjerkoli v Evropi. Sicer bi bil pritok prostovoljcev generala Kitchenerja naravnost preplavil.

(Nemški Wolffov urad pripominja k temu članku: Iz teh razkritij izhaja pred vsem, da Anglija ne upa pregnati Nemčije pred potekom leta 1915. Francozi ne bodo posebno veseli, da se Angliji nikakor ne mudi, jih uspešnejše podpirati, kakor se je to dosedaj godilo. Izgovor na krepkejšo podporo spomladi

je le slaba tolažba. Usoda Belgijev, ki se se zanatali na angleško pomoč, govori le preveč jasno.)

Angleži dosedaj s svojimi prerokovanji o razvoju vojske niso imeli sreče, za to tudi ni nobenega razloga, da bi jim usedli na prerokovanje, kako dolgo še bo trajala vojska.

Novi nabori.

Vlada je odredila pregledovanje ali novačenje onih črnovojnikov, ki so rojeni v letih od 1878 do 1890. Tozadne uradne odredbe so v glavnem sledeče:

Med črnovojniki, ki niso bili poklicani v vojaško službo, ker so bili pri novačenju kot nesposobni spoznani, ali pa superarbitrirani, je veliko krepkih mož, ki bi bili sedaj popolnoma sposobni za vojaško službo. Mnogi izmed njih, ki so bili takrat slabotni, so se okrepili; njih telesne hibe so tekmo let izginile. Mnogo drugih je bilo spoznanih za nesposobne, ker so bili morda prestrogi predpisi to povzročili.

Ker postajajo zahteve naše obrambe vedno večje in je treba za nadomestilo ustvariti veliko izurenih vojnih obvezancev in brambno breme na celo prebivalstvo pravično razdeliti, se bo pregled prvi poziv črnovojnikov, da se vidi, v koliko so ti črnovojniki sposobni za vojaško službo v črni vojni.

K temu pregledu bodo prišli vsi črnovojniki rojeni v letih 1878—1890, vštevši tudi to leto, ki so bili do leta 1913 pri novačenju kot nesposobni spoznani, ali pa so kot superarbitriranci iz Armade izstopili.

Izvzeti so sledeči: Tisti, o katerih je obče že znano, da so za črno vojno popolnoma nesposobni. Tisti, ki se že uporabljajo v vojski, če tudi delajo druga dela in ne nosijo orožja. Ravno tako tisti, ki so že namenjeni za taka dela. Nadalje prostovoljci, ki že služijo v armadi. Izvzeti so tudi tisti, ki so bili letos kot nesposobni spoznani in pa oni, ki so bili že kot črnovojniki superarbitrirani. Nadalje: zdravnički in vojaški upokojenci.

Pregledovanje ali nabori se bodo vrsili v času od 16. novembra do 31. decembra 1914. V poklicanih podopod obožje oni, ki bodo spoznani za sposobne, pozone, in sicer pridejo najprej na vrsto mlajših ljetnikov, t. j. oni od 1. 1890 nazaj. Nabori se bodo vršili brez izjeme po celi državi.

Vsak, kogar ne zadene kak prej omenjeni zadržek, se mora zglasiti pri naborni komisiji. Kraj in čas nabora se bo javno naznani. Naborniki, ki se morajo peljati k naboru, imajo tja in nazaj prosto vožnjo po železnici. Vsak moški, ki je rojen v letih 1878 do 1890, se mora zglasiti vsaj do 31. oktobra t. l. pri občinskem uradu v kraju, kjer stanuje ter naj ob tej priliki prosi za prosto vožnjo po železnici za dan nabora. Vsi tuji se morajo pri županu izkazati s svojimi izkazili: domovinskim listom ali podobnimi listinami.

Naborniki dobijo posebne legitimacije, katere morajo dobro shraniti. Kdor pa radi neodložljivih zaprek ne more določeni dan k naboru, mora priti k nadnemu naboru.

Naborniki, ki bodo sposobni, bodo že pri naboru obveščeni, h kateri četi in kam bodo morali iti pod orložje.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, dne 20. oktobra.

Vojna sreča se je v Galiciji in sploh na celi bojni črti obrnila proti Rusom. Sedaj zmagujemo Avstriji in z nami združena nemška armarja, Rusi pa se na celi črti umikajo.

Do dne 12. oktobra so se naše čete na gališkem in rusko-poljskem bojišču razvrščale. Prihajala so od

Obleganje Przemysla.

16. sept. so se pojavili pred trdnjavovo kozaki in so jo obkrožili. Kozakom je sledila ruska infanterija, katera se je potogama približala trdnjavskemu krogu, da bi v obliki obroča obkolila trdnjavo. Trdnjavski posadki je večkrat v odločnih izpadih predrla Sovražno bojno črto in je mnogokrat odvrnila predzrne ruske napade. Tako se je naši posadki posrečili, da je zadrževala rusko prodiranje proti trdnjavji in povzročila, da so moralni Rusi vsako ped zemlje, ki so jo zavzeli, zelo dragi odkupiti. Naša artillerija je obstreljevala sovražnika že na izredno veliko razdaljo. Težki avstrijski možnarji so metalni bombe v goste sovražnikove vrste. Vse, kar se je ali pomikalo proti trdnjavji, ali počivalo, prav vse so naši tovari daleč na okrog pomandrali na tla.

Trdnjava je bila od zunanjega sveta popolnoma odrezana. Rusi so na naš ogenj le slabo odgovarjali. Našim četam se je posrečilo, da so ujele mnogo Rusov. Ujetniki so nam pripovedovali, da je Rusom znano, da je trdnjava premočna, da bi se je Rusi samo z napadanjem polastili; še s težkimi japonskimi oblegovalnimi topovi se ne bi tega doseglo. Rusi so torej sklenili, da bodo trdnjavsko posadko izstradalni.

Dne 2. oktobra, v petek pred roženvenško ne-

deljo, je po telefonu sporočil poveljnik predutrdbe, da želi ruski odposlanec govoriti s poveljnikom. Častnik našega generalnega štaba je Rusu sprejel, mu dal prevezati oči in ga je z avtomobilom prepeljal k trdnjavskemu poveljništvu. Rus je bil podpolkovnik in član ruskega generalnega štaba, po imenu van Damm. Prinesel je seboj pismo poveljnika ruskih oblegovalnih čet, generala Radko Dimitrijeva. Kakor znano, je bil Dimitrijev poveljnik bolgarskih čet, ki so pri Lünenogradu in Lüne-Burgasu v krvavih bitkah porazile Turke. Dimitrijev je bil bolgarski poslanik na ruskem dvoru v Petrogradu, a je ob začetku sedanja vojske vstopil kot poveljnik v rusko armado. Radi tega je bil odpuščen iz svoje prejšnje službe.

V pismu, ki ga je Rus izročil trdnjavskemu poveljniku, predlaga Dimitrijev, naj naš poveljnik predala trdnjavovo Rusom, da se tako prepreči nepotrebu prelivjanje krvi. Poveljnik trdnjavje, general Kusmanek, pa ruskega odposlanca niti ni spustil pred se. Odpreljalo se ga je v okolico trdnjavje. Pri slovesu je reklo Rus: „Na svidenje!“ Avstrijski spremjevalec mu je pa odgovoril: „Videl bi Vas zopet rad, a le kot naše ujetnika!“

Med tem so Rusi spravili pred trdnjavovo svojo artillerijo, med katero je bilo mnogo težkih oblegovalnih topov. Dne 3. oktobra so postali napadi na trdnja-

vo zelo resni. Rusi so se pripravljali, kot bi hoteli našo trdnjavovo z veliko silo napadati. V to svrhu so obstreljevali naše utrdbje iz težkih topov. Mi smo odgovarjali z bombami iz topov, ki najdalje nesejo, in sicer v najgosteje taboriče sovražnika.

Odkar je bila trdnjava obkotljena, smo bili v vedeni zvezni s našimi in nemškimi četami in sicer potom brezzičnega brzojava. Vsak dan ob 10. uri dopoldne se je v trdnjavji izdajal časopis, pisan v treh jezikih: „Vojna poročila“, iz katerega je posadka izvedela vse važnejše dogodek na drugih bojiščih. Ko sta dne 1. oktobra prispela stotnik in nadporočnik generalnega štaba z rakoplovom v Przemysl, sta bila zelo presenečena, ko sta videla, da se dobiva v obkotljeni trdnjavi tiskan časopis, ki vsebuje novice, katere so bile v glavnem vojnem stanu znane še le pred eno uro.

Kmalu se je videlo, da pripravljajo Rusi silovit napad na trdnjavovo in sicer z veliko močjo in obstreljevanjem trdnjavje po poljski in težki oblegovalni artilleriji. To početje Rusov nam je bilo velika uganka. Naše utrdbje so bile še večinoma nepoškodovane. Vedeli smo, da smo s svojimi topovi in strojnimi puškami prizadiali Rusom ogromne izgube. Ali so si mogoče Rusi domisljali, da so že premagali našo artillerijo?

Sedaj se je začel od vseh štirih strani divji, 72 ur trajajoči napad. Rusi so imeli pred trdnjavjo o-

vseh strani nova ojačanja in od tega dne naprej je začela naša armada zmagovalno prodirati proti Rusom. Naše orožje je blagoslovljeno z zmago. Molitve, katero kipijo iz milijonov domoljubnih src, niso zastonj, sedaj je bojna sreča na naši strani. Začela se je nova bitka, ki se na celi črti za nas ugodno razvija.

Naša armada je stala pred 12. oktobrom ob reki Dunajec v zahodni Galiciji. Prvi uspeh našega novega prodiranja je bil, da smo osvobodili trdnjavno Przemysl, katero so Rusi pod poveljstvom generala Dimitrijeva oblegali cele tri tedne. Našim četam, ki so osvobodile Przemysl, poveljuje general pl. Boroevič, rodrom Hrvat.

Rusi so izgubili pred Przemyslom 40.000 do 50 tisoč mož, kar je sedaj že uradno potrjeno. Najprvo so naši pregnali Ruse od zahodne trdnjavskih strani, sedaj pa stojijo že tudi na izhodni strani med Lvovom

in Przemyslom naše čete. Junaski poveljnik general Kusmanek je odločno zavrnjal predrزو rusko ponudbo, naj preda trdnjavno. Oteče Przemysla je za nas velikanske važnosti; Rusom se je s tem izjalovil načrt, korakati proti Dunaju in Budimpešti.

Naše čete so sedaj zasedle že važne kraje na jugozahodni strani Przemysla. Zavzeli smo višine okrog mesta Medyka, Stara-Sol in Stari Sambor, ki ležijo na jugozahodni strani Lvova. Na skrajnem južnem krilu se je našim krdelom, ki prodirajo čez Karpati mimo mest Skole in Turka ter gonijo pred seboj Ruse, posrečilo, da so prišli do gornjega toka reke Dnister in se tako bližajo Lvovu, katerega Rusi že polagoma zapuščajo. Med Lvovom in Przemyslom so naši v zadnjih bojih ujeli 15.000 Rusov.

Severno od Przemysla prodira naša armada pri mestih Jaroslav in Rozwadow čez reko San. Našim

se je posrečilo, da so že prekoračili reko in se pomikajo v okrožje Lublin.

Glavna ruska bojna sila se zbira ob srednjem toku reke Visle od izliva reke San do Varšave. Tukaj se borita proti Rusom združeni avstrijska in zavezniška nemška armada ter obkoljujeta znamenito mesto Varšavo. Zavezniška armada je že na več mestih prekoračila Vislo. Blizu trdnjave Ivangorod, ki leži jugozahodno od Varšave, so Rusi dne 13. oktobra skušali napasti zavezniško armado, a so bili s krvavimi glavami odbiti. Osem ruskih korov so naši junaki porazili v tem boju. Rusi hočajo poljsko prestolnico Varšavo na vsak način držati. Radi tega se bo gotovo že te dni v bližini Varšave, to je na črti Zawichost (izliv reke San v Vislo), Ivangorodom in Varšavo vnela zelo krvava bitka, kakoršne še ne poznana svetovna zgodbina. Rusi so prišli tukaj na pomoč tudi nekdanji njihovi sovražniki, Japonci, s svojimi težkimi topovi.

Danes, dne 20. oktobra, ko pišemo te vrstice, še nismo podrobnih poročil o tej znameniti bitki. Citaurem pa tu že novi poročila zoper naši vojniki, ki bodo na prostoru pred inserati.

Zaupajmo v božjo pomoč in zmaga bo gotovo na naši strani!

Na celi črti napredujemo.

Dunaj, 19. oktobra opoldne.

Avstrijski generalni štab razglaša:

V bitki izhodno od Przemysla in Chyrowa je včeraj (v nedeljo, dne 18. oktobra) dosegla naša armada zopet lepe uspehe. Posebno huda je bila borba pri mestecu Mizynie. Višino Magiera, katera je bila dosedaj v rokah sovražnika in odkoder so Rusi z velikim uspehom zadrževali naše prodiranje, smo včeraj popoldne po daljšem in močnem obstreljevanju s topovi zavzeli. Severno od Mizynieca so naše čete že tako daleč napredovali proti sovražnim vrstam, da so stale naizhodni strani Przemysla. Našim se je posrečilo, da so prodrali celo na višine pri mestecu Medyka.

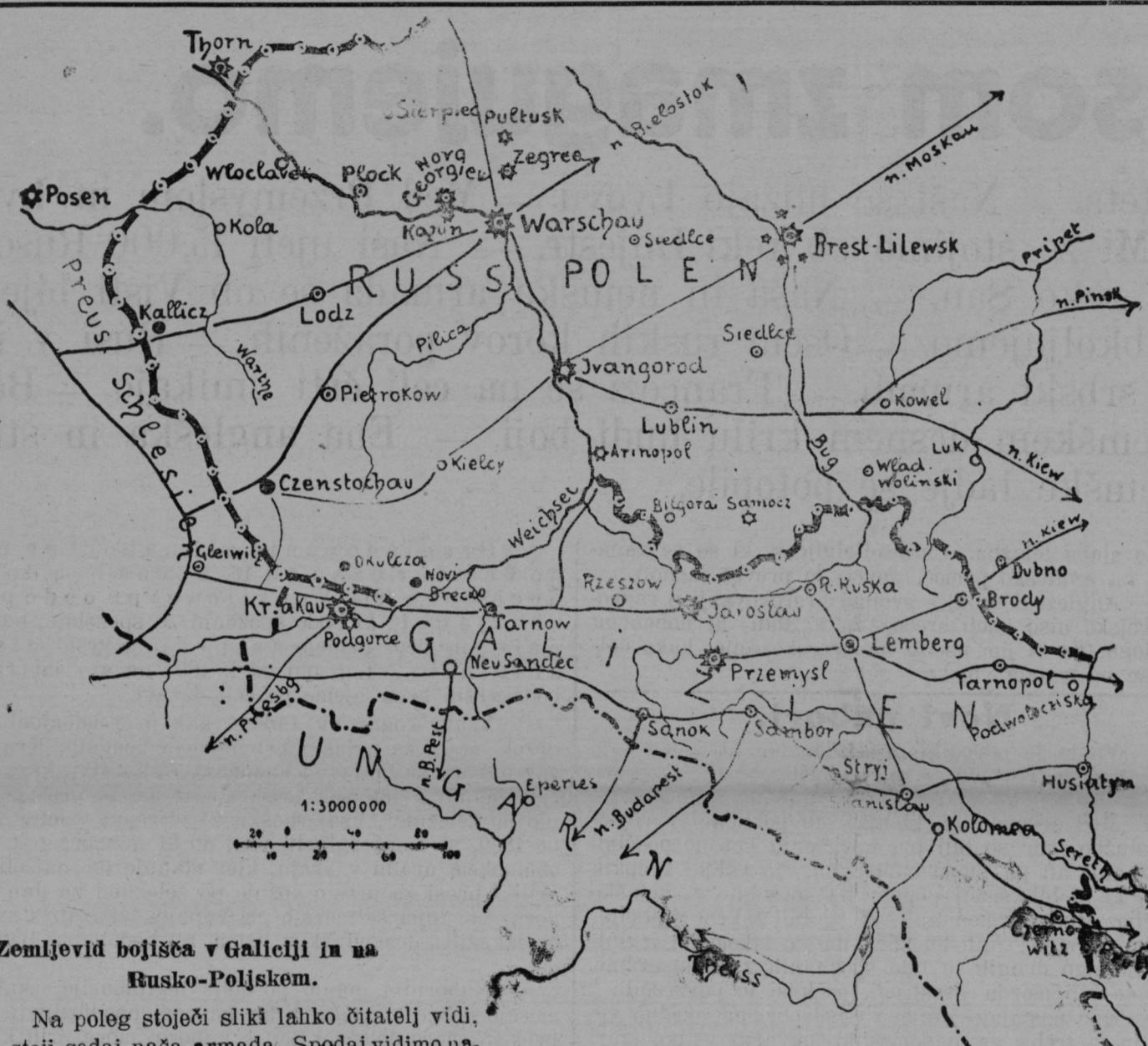
Na južnem krilu so Rusi neprestano, tudi po noči, napadali naše postojanke na višinah na južno-zahodni strani Starega Samborja. Naše čete pa so vse ruske napade krepko odbrile.

V dolini rek Stryj in Swica so naše krdela v vedenem boju, s sovražnikom ter so dosegla že znatne uspehe.

Tudi ob reki San so se včeraj na več mestih vršili boji. Rusi so napravili včeraj (nedeljo) zvečer, ko je nastopila temna, napad na naše postojanke pri mestu Jaroslav na izhodnem bregu reke San. Sovražni napadi so bili krepko odbili.

Na Rusko-Poljskem je združena avstrijsko-nemška kavalerija porazila močno rusko kavalerijo. Ta sovražna četa je poskušala prodiralno napadati naše zavezne oddelke v smeri zahodno od Varšave, a je bila vržena pri mestu Sochaczew nazaj.

Mesto Mizyniece in gora Magiera ležita kakih 35 km izhodno od Przemysla v sredini med Lvovom

Zemljevid bojišča v Galiciji in na Rusko-Poljskem.

Na poleg stojeci sliki lahko čitatelj vidi, kje stoji sedaj naša armada. Spodaj vidimo našlikano reko Ti s o (Theiss). Tukaj so se vršili boji naših in ruskih čet na Ogrskem. Naše južno krilo prodira sedaj v bližini mesta Samobor proti Lvovu (Lemberg). Nekako v sredini med trdnjavno Przemysl in Lvovom ter Samborom se bijejo sedaj hudi boji med nami in Rusi. Na zemljevidu vidite severno od Przemysla zaznamovanoto mesto Jaroslav, kjer so naši že prekoračili re-

ko San. Tam, kjer se izliva reka San v Vislo, (Weichsel), južno od Arinopola, in domesta Varšava (Warszawa) se bije sedaj zelo krvava bitka. Nekako v sredini te črte leži močna ruska trdnjava Ivangorod.

Načrt je bilo popisano, da so bili Rusi res prepričani, da se jim bo do 8. oktobra posrečilo, zavzeti Przemysl. Prebivalstvo v mestu se je izborno držalo. K večjemu le polovici prebivalstva je zapustila mesto pred obleganjem. Vsi drugi so ostali mirni in so svoja dela opravljali naprej.

Posadka je bila mirna in na vse pripravljena.

Vsi smo se pripravili na smrt. Rekli smo: „Ali zmagati ali umreti!“

V jutru, dne 7. oktobra, se je raznesla vest, da so Rusi udrli v neko našo utrdbo. Vest je bila pretirana. Res je bilo, da se je neka drzna ruska četa po noči ukradla v zunanjelj del neke utrdbe ter se je skušali tam na vsak način držati. A naša premoč in napad na to sovražno krdelo je bil tako velik, da je padlo vse moštvo do zadnjega, kar se ga ni poprej udalo. Obiskal sem dotično mesto, kraj smerti za Rusi.

Dne 7. oktobra zvečer je došlo poročilo, da so dobili Rusi pred Przemyslom znatna ojačanja. Ujeti Rusi so nam priporovedovali, da se za % na 1. uro počasi druga dne pripravlja nov glavni napad. Rusom je bilo takrat že znano, da se bliža od juga in zahoda avstrijska armada, ki ima nalogo, da otmre trdnjavno. Če Przemysl to noč ne pade, potem je za Radko Dimitrijeva in njegovo armado le ena rešitev: umikanje, sicer se mu lahko pripet, da ga Avstriji obklopi in bi tako stal med dvema sovražnima ognjema.

Zvečer, dne 7. oktobra, je bila napetost v trdnjavi največja. Vsak mož je bil pripravljen na boj, vsaka mišica je delovala; vsi smo se pripravljali, da ali zmagamo in za to zmago prelijemo, če treba, zadajo kapljico krvi, samo, da porazimo sovražnika. Ko

so začeli ruski topovi peti svojo peklenko pesem, je bil to znak, da se začne zopet ruski naskok. Splošno pa je zavladalo v Przemyslu presenečenje, ko je ostalo pred trdnjavno razmeroma zelo mirno in je pričakovani ruski obisk izostal. Skoro gotovo so prišli Rusi do prepričanja, da je ves obupen napor, dobiti našo trdnjavno v roke, brezuspešen, in so torej raje preprečili nadaljnjo prelivanje krvi.

V jutru, dne 8. oktobra, smo razločno opazili, da se sovražnik pričenja umikati. Rusi so se umikali korak za korakom po globokem blatu izpred trdnjave. Naša artlerija je umikajočim se sovražnikom posiljala še zadnje morilne pozdrave.

Popoldne je prišla od zunaj, od jugozahodne strani, prva avstrijska kavalerijska patrulja, katero je vodil mladi huzarski stražmojster, kateri je imel na prsih veliko srebrno hrabrostno kolajno. S tem je dobila trdnjavno zopet zvezzo z našo glavno armado.

Naše čete so odslej vedno huje pritiscale na rusko oblegovalno silo in tako so bili Rusi prisiljeni, da so se umaknili izpred trdnjave. V nedeljo, dne 11. oktobra, je bil Przemysl zopet popolnoma prost. Od zahodne strani so došle v trdnjavno nekatere naše čete brez boja.

Ruski napad na trdnjavno Przemysl je bil zelo dobro pripravljen, a stal je Ruse več desetisoč mrtvih in ranjenih. Rusi so pred trdnjavno žrtvovali mnogo svojih polkov. Naša infanterija je tako sigurno streljala v sovražnika kakor na strelšču v tarčo. Stavili smo na ruske glave in smo drug drugega prekobilili s streli. Topničarji so pa delali naravnost čudežne. Dunajski trdnjavski polk bo odlikovan z mnogimi redovi in kolajnami.

in Przemyslom. Stary-Sambor, imenovan tudi Staro-Miasto, leži ob gornjem toku reke Dnestr 45 km jugozhodno od Przemysla. Reka Stryj izvira v Karpatih pri prelazu Uzok in teče po jugo-izhodnem delu Galicije.

Poveljnik Przemysla priznava junaštvu Rusov.

Poveljnik trdnjave Przemysl, podmaršal Kusmanek, priznava pohvalno neustrašeno junaštvu russkih čet, katere so oblegale Przemysl. Bajka o nejunaštvu Rusov se mora enkrat za vselej pozabiti. Podmaršal je kazal neke škarje, s katerimi se morejo bodeče žice, ki branijo bližanje sovražnika do trdnja-

ve, tako tih prerezati, da posadka trdnjave tega ne sliši. Te škarje so nemškega izvora in jih je našla posadka po vsakem naskoku v velikem številu pri padlih russkih vojakih. Podmaršal Kusmanek je pominil, da je sam prerezel brez najmanjšega napora s takimi škarjami 5 mm debelo bodečo žico. Tudi je pokazal zaplenjeno rusko puško-repetirko, ki je polnoma novega izvora, in ki ima namesto bajoneta škarje, s katerimi more strelec, zavarovan v strelskem jarku, prerezati pred seboj vse bodeče žice, ne da bi se pri tem izpostavil kaki-nevarnosti. Tudi ta iznajdba je bila v avstrijski armadi popolnoma nova.

Kaj priovedujejo

slovenski junaki.

Hrabri spodnještajerski fantje.

Stotnik celjskega 87. pešpolka Koczian je pisal mestnemu svetu v Celju iz južnega bojišča (kjer se, kakor znano, nahaja del 87. pešpolka in sicer bataljon, ki je bil detaširan v Skadru) pismo, v katerem pravi:

Veliki napor bojev proti Srbi ne morejo zadržati uspehov našega orožja. Naš vrli celjski domači polk si je pridobil v vseh dosedanjih bojih že slavno ime. Naš poveljnik major Pinter je obogatil dne 14. septembra zgodovino našega polka za prekrasen list sláve. Tvorili smo rezervo. Popoldan zapsej major Peter, da utrjujejo Srbi visok breg na desnem krilu. Poprosil je, da sme zavzeti to postojanko z naskokom. Ta prošnja ni bila uslušana. Pač pa sta dobila dva voja moje kompanije pozneje ukaz, da 'gresta' poizvedovat. Zašla sta v strašen ogenj. Srbi so ju obstreljevali s pušk in mitraljez ter obmetali z bombami. Nadporočnik Holub je bil ranjen. Dobil sem povelje, da pomagam svoji četi iz ognej. Toda fantje so prosili, da naj se jih pusti, kadar so, in da naj se jim pošlje le ojačenje in pa municije. Major Peter se je naglo odločil. Zapovedal je, da pričnejo strojne puške obispavati 500 m dolge sovražne okope s kar najsilnejšim ognjem, nagovoril je 13. in 16. kompanijo z navduševalnimi besedami in že smo drli kakor vira in z urnebesimi 'ura' klici proti sovražniku. Ujetniki so nam pozneje priovedovali, da še niso videli s tako bravuro izvršenega naskoka. Odpor sovražnika je bil kmalu strt in Srbi so panično bežali. Čez 300 jih je ostalo mrtvih, mi smo uplenili dve strojni puški, mnogo municije, konje, puške. Srbske čete so šele tri bataljone. Naš uspeh bo tudi za nadaljnje akcije odločilni pomem. Marsikateri naših fantov je moral plačati ta uspeh s svojim življenjem, toda to je že tako. Drugi dan smo pokopali 31 naših, po vojni jim postavimo lep spomenik.

Svoje življenje je žrtvoval.

Naši slovenski vojaki vseh oddelkov kažejo izvanredno vstrajnost in junaštvu. Mi smo v "Slovenskem Gospodarju" navedli že več činov, ki pričajo, da mi Slovenci res s celim srcem ljubimo svojo skupno domovino Avstrijo. Iz pisma nekega slovenskega topničarja posnamemo slediče:

"Bilo je po bitki pri Grodecku. Umakniti smo se moral pred sovražno premočjo proti Przemyslu. Naš oddelek za strelivo (municijsko kolono), je imel nesrečo, da je zavozil v močvirnato ozemlje in ni mogel uiti pred Rusi, ki so z veliko silo prodirali proti nam. Ni nam drugačia preostajalo, kakor da smo izpregli konje in pustili dva velika vozova s strelivom v močvirju. Moj priatelj Janez Brezina, doma nekje od Save, ki je bil topničar pri ... bateriji, je zaostal za nami. Ko smo prišli na bližnji hrib, je naš poveljnik z daljnogledom opazoval, kaka usoda bo zadevala naše zaostalo strelivo. Kar naenkrat pravi stotnik: 'Brezina pa leži kakor mrtev na prvem vozu streliva, a se giblje tako, kakor da bi se pripravljal, da zažge strelivo'.

Z veliko napetostjo smo opazovali, kaj se bo zgodilo. Velik roj Rusov se je vedno bolj bližal mestu, kjer je bil naš tovariš s strelivom. Rusko krde - bilo je več sto mož - je celvseh štirih strani obstopilo obo voza. In glej! V tem hipu švigne v zrak velik oblak dima in grozen pok je sledil temu. Visoko v zraku pa smo videli posamezne predmete, ki jih je z ljudmi vred odneslo kvišku. Naš poveljnik je razburljivo vzliknil: 'Bravo, vrli dečko!' Vsi smo bili presenečeni od tega drznega čina.

Ko se je dim malo poleg, se je skozi daljnogled videl učinek junaka dejanja našega topničarja. Na mestu, kjer sta stala oba voza, je ležalo vse polno raztrganih russkih trupel. Sodili smo, da je izgubilo življenje pri tem gotovo več sto Rusov, kajti na široko okrog 100 metrov od onega tovišča ni stal noben Rus več. Vse je ležalo mrtvo na tleh. Seveda je izgubil pri tem svoje življenje tudi naš priatelj in tovariš Brezina . . ."

Slava slovenskemu junaku, ki je raje žrtvoval svoje življenje, nego, da bi bilo prišlo avstrijsko strelivo sovražniku v roke!

Zadnje pismo slovenskega junaka.

Naj priobčimo ginaljivo pismo, ki je je pisal domov svoji družini Andrej Beričič, posestnik v Rake-

ku na Notranjskem. Ta plemeniti krščanski mož, ki je bil član izvrševalnega odbora S. L. S., je odšel na bojišče in ondi padel. Malo pred smrto je pisal domov ženi naslednje pismo:

"... Sedaj vidim, da sem zelo blizu skoraj neizogibni smrti. Kroglo, šrapneli, russki pešci in kožaki so blizu. Zato čutim potrebo, da se poslovim od vseh vas ..., posebno od svojih otročičev in od Tebe, moj angel varuh, moja zvesta, ljubljena in neizrekljivo spoštovana ženka, predobra, osrečujoča spremljavalca ... Kako rad bi se videl otročiče in jih blagoslovil, pa ker to ni mogoče, jih blagoslovil in od tukaj z očetovskim blagoslovom, ki naj jih spremlijajo skozi življenje in pripel v do večne sreče! ... Odpuščam vse moje pogreške in molite za-m-e! Jaz bom pri Bogu prosil za vas, zlasti, da se vdaste v Njegovo sveto voljo. Ako je On tako dolči, že ve, zakaj. Gotovo ne v kazem meni ali drugim, temveč iz ljubezni, ker mogoče bi ne bil nikdar tako pripravljen ... Zato se ne žalost preveč ... Bodite pogumna, moja ljuba, zvesta žena. Veš, saj jih bo mnogo, ne boš sama ... in to je vendar-le častna smrt. Tudi meni se sicer krči sreča, a vem, da brez božje volje tudi padel ne bom. Melil sem tako in Ga prosil, če je Njegova volja, da ostanem ... P Šem kar med maršem, zato je slabo pisano, in ne vse en dan, zato je slaba zvezza ... Skrb te, prijatelji in strankini pristaši, da Dom na Raketu ne prepade in da stranka ne zaostane! Pozdravljam vse s prošnjo na spomin v molitvi ... Na srečno svitčenje pri Jezusu, vreču ljubezni, in pri Mariji!"

Kmalu nato ga je zadevala sovražna krogla.

Kako se bije Slovenec z Rusom.

Že med prvimi ranjenimi smo čitali ime Martin Režek, alpinist 27. brambovskega ali planinskega polka iz Ljubljane. Ti planinci so se dne 15. avgusta iz Goriškega odpeljali skozi Ljubljano in Ogrsko v izhodno Galicijo blizu do Tarnopola. A pri svojem dohodu so po napornem maršu že zadevali na sovražnika. Dne 24. avgusta so se že začeli manjši boji, v katerih je bilo mnogo naših ranjenih. A dne 27. avgusta je bila huda bitka pri Premislanyju. Oddelek, v katerem je bil Režek, je dobil povelje, da zavzame sovražnikovo baterijo. Planinci so se vrgli na-njo kakor levi. Vnele se je mesarsko klanje s puškami, metči in puškinimi kopiti. Padali so na obeh straneh. Kogar ni podrla krogla, prebodel ga je meč. V tem meču je Režek dvema Russoma s kroglo pomagal na oni svet, enega pa je z mečem zabodel, da se je kar sesedel. Med tem pa se proti Režeku zakadi močan Rus, pravi Haračaša, ter ga začne, zgrabivši ga za vrat, kar daviti. A naš alpinist ne izgubi samozaščitni, maloma odrine Rusa ter ga istotako zgrabi za vrat, z drugo roko še puško držeč, in tako se rovata na življenje in smrt. Režeku se posreči, da podvere Rus na ta. Hitro zgrabi za puško in s kopitom premaga srečno sovražnika, ki se več ne gane. A med tem metežem je eden izmed russkih ranjencev ustrelil proti njemu. Zato Režek skoči tudi na tisto stran ter mu vrne to prijaznost s kopitom, da russki vojak nini komur več školjival.

Režekov tovariš prioveduje dalje: Pa pozabil sem povedati tudi, da mi je prej ena izmed frčajočih krogel ena tik ob seneu odstrelila peresni šopek na čepici, in kmalu nato je priletel šrapnel, ki mi je telečnjak na hrbitu odrezal s takim pritiskom, da mi je bruhičila kri iz nosa in skozi usta. Ne vem, ali isti ali drugi šrapnel, je tovariš raztrgal na kosce, ki so se vsuli na nas. — A vse to me je zadržalo, sam ne vem, kako, da sem se pri zgoraj opisanem naskoku obranil sovražnika. — A kaj je to? Zemlja okrog mene je suha — in vendar čutim v čevlju mokroto; na kar me tovariš opozori, da sem ranjen na levem nogi, rekoč: ali ne vidiš, da je vsa hlačnica krvava? Zdaj še-le se zavem, kaj se je tudi z menoj zgodilo. Čutim se trudnega in si za silo obvezem prestreljeni kraj s pripravo, ki jo dobri vsak vojak za največjo potrebo. Potem pa sem se onesvestil in ne vem, kaj se je z menoj godilo. Pozneje sem izvedel, da je prisel naš zdravstveni oddelek, ki nas je pobral in nas odpravil v mesto Stryj v bolnico. A tudi tu nam ni bilo obstanka, kajti glasilo se je povelje: težko ranjeni zvečer na kolodvor, lahko ranjeni iutri zjutraj. Ali še ne preteče ura, ko se nam zapove: vse na kolodvor (kajti sovražnik se je približal mestu). Na postaji je bil tak metež prinešenih in samodošlih ranjen-

cev ter nebrojnih beguncev, da je bil srečen, kdor je dobil kak prostorček. Vlak odhaja za vlakom Slednji tudi jaz dobim prostor in vlak nas odpelje na Ogrsko v mesto Ungvar, kjer se me loti povrh še griža. Ker ni bila hrana za moj želodec, prosil sem, da bi smel iti zdraviti se domov, kar so mi uslušali ter me čez Dunaj poslali na Kranjsko."

Čast temu vojaku, ki je doma v Bojanji vasi, občina Radovica pri Metliki. Za spomin je pustil doma naramno sponko russkega vojaka, ki jo je odtrgal hmrvec. Seboj pa je z bojišča vzel puško ter jo odal še-le v Ljubljani. Kje je telečnjak, meč, pelerina, Bog ve.

Dne 9. oktobra se je dokaj ozdravljen vrnil v Ljubljano.

Pismo slovenskega vojaka iz Przemysla.

Pismo vojaka, ki je od začetka vojske v Przemyslu, piše svojim z dne 11. oktobra: Naznanim, da smo tri tedne bojevali hude boje po noči in po dnevi, nazadnje smo bili 72 ur neprehnom v hudih bojih. Sedaj smo sovražnika pregnali od naše trdnjave z našimi majhnimi žrivami, druge naše čete ga pa že ženo v Rusijo. Pot mu svetijo naši topovi. Naša baterija je bila močno povaljena od trdnjavskega poveljnika, ker smo dobro streljali; imeli smo v like topovjavljave. Popreje smo dobro in pridno delali, zda pa imamo bolj počitek; kar dolgčas je, ker več ne slišimo gromenja topov. Nasprotnike smo, kar jih nismo pobili, pognali v njihovo domovino nazaj.

Vrl odgovor Srbom.

Iz pisma, ki je došlo z južnega bojišča, posnemo: Dež je prenehal padati in sem tretja je že posvetilo solnce izza oblakov. Mi smo mirni v naših okopih, še-le zvečer se prične „paljba“ kakor pravijo Srbi. Kakih 100 korakov smo oddaljeni drug od drugega ter si skupno dopisujemo. V megli se priplazimo do drevja, pa pribijemo pismo na hrast. Zjutraj je že odgovor. To je sicer nevarno, ali naši ne bi zamudili niti minute, da ne bo dali Srbom primeren odgovor. Neki dan so nam Srbi pisali:

"Hrabri cesarski 78. pešpolk! Pridi k nam in odloži orožje. Imamo vsega: novokuhanega žganja, ovnove, sladkega, kakorkoli vam srce poželi. Živeljkoalija!"

Mi smo jim odgovorili:

"Hrabri 20. polk! Zastonj se boriš! Položje in pridi k nam! Mi imamo fino pečenega kruha, sol, imamo teleče meso in biftek (tega bodo dobili vasi častniki), imamo liker, vino, Šampanjec in izvrstne piške. Ovna vam darujemo. Naš cesar in kralj Franjo Jožef bo vaš vladar, ako Bog da in sreča junaška. Živelj Hrvatska!"

In zares, hrane imamo dovolj. Pri Srbih je slab, kakor priovedejo uskok in ujetniki. Nimajo ničesar, da bi oblekli, a zima je pred vratmi. — Ostani zdrav in ne boj se za-m-e. Še-le hočemo sovražnika, čeprav bi pri tem vši padli.

Tako pišejo naši vojaki. Vsak dan dobimo pismo z bojišča in iz vseh veje hrabrost in odločnost.

Vera omehča v vojski tudi najbolj trdo sreč.

Goriški Slovenec Leop. Živec, ki je bil dne 1. oktobra odlikovan, piše dne 30. septembra z bojišča:

Nam gre še precej dobro, samo slabo in mirzlo vreme imamo. V zadnjem najhujšem boju dne 8. t. m., ki je trajal 4 dni neprestano noč in dan, nam je šlo dobro. Vkljub 3krat večji sili nam je bilo mogoče, sovražnika nekaj kilometrov potisniti nazaj.

Prvi dan tega boja, dne 8. t. m., sem bil lahko ranjen v levo nogo. Ostal sem nekoliko zadaj, si raneno opral in obvezal. Potem pa sem šel zopet k svojemu oddelku. Na poti slučajno naletim na naš sanitetni oddelek, ki je nesel ranjenega Rusa. Vprašali so ga, če dohajajo nove čete iz Sibirije. Odgovoril je: Jaz ne znam. Že 3 dni sem tam ležal ranjen. Naši so me pustili in bežali. — Pokazal nam je tudi, kaj ima jesti. V majhni vrečici je imel še za eno žlico kruha, vih in sladkorjevin. Drobčine. Pripravoval je, kako strašno mesari o naše granate in šrapneli med Russi. Izjavljal je tudi, da se mu zdi med nami veliko boljše ko v lastni armadi.

V takih slučajih, kakor je krvavi boj, spožna človek še-le vero, kiomehča tudi najbolj trdo sreč.

Škof streže ranjencem.

Neki tirolski cesarski strelec piše listu "Trentino" iz Linca, kjer leži ranjen v bolnišnici usmiljenih bratov, pismo, katero se glasi:

"Ranjen sem tako močno, da le s težavo pišem. Čeravno sem se s trudem spravil k pišavi, vendar se čutim dolžnega, da javnosti naznam, kakih dobrot in ljubezni smo dolžni ubogi ranjencem dan za dnevom v teh samostanskih prostorih. Škof tukajnjega mesta, imenuje se Hittmayer, je pravi angel v izvrševanju iubljeni do ranjencev. Že prve dni, ko je izbruhnila vojska, dal se je škof vpisati v vrste vojaka Rudečega križa. Od kar pa so naše bolnišnice napolnjene z ranjenci, pa je skoro vedno v naši sredi. Ljubezniški škof prebije večji del dneva med nami in po očetovsko skrbi za nas, uboge ranjence. Ko je treba ranjence spraviti iz postelj v sobo, kjer se vrše operacije, je škof takoj pripravljen, da popelje ranjence v operacijsko sobo. Škof tudi navadno prislujuje operacijam in tolaži uboge vojake. Pozneje po maga zopet zanesti ranjence nazaj v postelj in mu še poprej prav skrbno izravnava ležišče. Jaz sem bil

ranjen v stran (bok). Rana je bila globoka 12 cm. Ko je prišla vrsta na-me, da bi me spravili v sobo, kjer se rana fotografira, da se zamore dognati, kje tiči krogla, me je prijel škof okrog pasu ter mi zapovedal, naj z rokami objamem njegov vrat. Tako me je nesel ljubezniški škof do nosilnice, kamor me je položil z veliko skrbjo. Nato me je spremjal tje, kjer so mi fotografirali rano in je sam opazoval vse delo. Ko so zdravniki povedali, da je kost tako ranjena, da bo z luhkoto zacelila, bil je škof prvi, ka eri mi je čestital in videl sem, kako se je dobri mož čutel srečnega. Ko je škof izvedel, da sem doma iz Južnih Tirolov, mi je drugi dan poslal steklenico izbornega vina. Rekel je: Tirolci imate doma dobro vino in go-to-vam bo tudi sedaj dišalo. — Škof, katerega sedaj vsi ljubimo kot svojega pravega očeta, nam pošilja vsak dan čokolade in raznih drugih slaščic. Škof občuje z nami kot z brati. Želim, da se to pismo objavi, da se tudi izven naše samostanske bolnišnice izve, kako velika je ljubezen in usmiljenost, ki nam jo izkazujejo katoliški duhovniki. Kar sem zapisal, je vse res. Jaz sem se udeležil znamenite bitke pri Rava-Ruski dne 8. septembra, to je na praznik Marijin, h kateri vedno z veseljem v molitvi povzd'gujem svoje roke."

Junaški Hanak.

Tudi moravski Hanaki se odlikujejo na bojišču vsled svoje izredne hrabrosti. Iz pismem, ki jih pišejo ti junaki z bojišču svojim sorodnikom in prijateljem, se pač najbolje zrcali njihovo globoko versko mišljene. Polkovni poveljniki tistih polkov, v katerih služijo moravski Hanaki, pa ne morejo zadosti prehvaliti junaštva in vrline slovanskih moravskih Hanakov. Tu priobčimo pismo, katero je pisal neki junaški Hanak z bojišča svoji nevesti: „Živimo v resnih časih. Gremo v boj in moramo biti na vse pripravljeni. A jaz sem vojak in moram naprej. Če je božja volja, da padem, naj se zgodi po njegovi volji. Ne joči se in ne bodi žalostna, moja predraga, če prejmeš vest, da sem padel, marveč bodi vesela. Ljubemu Bogu sem vselej prepustil, kako in kedaj naj umrjem. Trdno sem prepričan, da me nikoli ne boš pozabila in da boš molila za-me. Tisočkrat se ti zahvaljujem za vso tvojo ljubezen in skrb. Kako lepo in srečno bi bilo najino svodenje po vojski — toda še lepše bo ono svodenje nad zvezdami. Tamkaj naju ne bo mogel ničče ločiti. Ostani zdrava, predraga Terezija ... Solze mi silijo v oči, toda moja duša je pripravljena, da izpolni dolžnost.“

Pismo je priložil ta junaški Hanak tudi podobico (Kristus na Oljki gori), na katero je zapisal te-le besede: „To-le podobico, katero mi je podarila tvoja roka, ti pošljem za spomin. Vedi, da sem se podvrgel volji Najvišjega in varstvu preblazeče device Marije. Ne bodi žalostna. Mirno in z veselim srečem grem v boj! Ostani zdrava! — — 26. avgusta 1914.“

Pesniki bi si kaj tako lepega niti izmisliči ne mogli, kakor se je to sedaj v resnici zgodilo.

Prestolonaslednik pri cesarju.

Nadvojvoda Karl Franc Jožef je prispel dne 19. oktobra na Dunaj. Na kolodvoru ga je prečakovala soproga nadvojvodinja Cita. Drugi dan ga je cesar ob 8. uri zjutraj sprejel v dolgi avdijenci. Prestolonaslednik je poročal cesarju o razmerah na bojišču. Po avdijenci se je peljal k svoji materi v Augarten-sko palačo.

Poročila, došla v sredo 21. okt. Avstrijsko-rusko bojišče. Zopet zmagujemo.

Dunaj, dn. 20. oktobra.

Generalni štab uradno razglaša: Boj v srednjem Galiciji (med Przemyslom in Lvovom) ob reki Strwiaze se je poostril. Naš napad se vedno bolj razširja in napreduje proti vzhodu. Za nekatere posebno važne višine se je borilo na obeh straneh z veliko srdičnostjo.

Vsi poizkusi sovražnika, da bi nam zopet odvzeli višino Magiera (pri mestu Medyka), so se izjavili. Pač pa se je našim četam po hudem boju posrečilo zavzeti višino Drevo, ki leži severozahodno od Tyszkowice (severno od Sambora). Na južni strani Magiere smo vrgli sovražnika iz raznih njegovih postojank. V teh bojih so naši ujeti mnogo Rusov, med njimi tudi enega generala. Zaplenili smo med drugim tudi več strojnih pušk.

Ujetniklji poročajo o groznem učinkovanju ognja iz naših topov. Južno od reke Strwiaz, kjer teče naša bojna črta preko mesta Stary-Sambor, se je boj nekoliko ustavil. Mesta Stryj, Körösmező in Sereth so že naši iztrgali iz rok sovražnikov, ki so moralibezati.

Avstrijski cesar Przemyslu.

Na čestitko poveljnika trdnjave Przemysl, Kusmaneka, ob priliki cesarjevega godu, je došla v Przemysl potom brezžičnega brzojava sledenca brzojavka: Njegovo Veličanstvo zaupa, da je trdnjava nepremag-

ljiva in da ostane v gotovi posesti čet, ki jo branijo. — Zaupanje presvilega cesarja se je, nivala Bogu, v sijajni meri izpolnilo.

Petrolejski vrelezi zopet v naših rokah.

Lipsko, dne 19. 19. oktobra.

List „Leipziger Neueste Nachrichten“ poroča z Dunaja: Avstrijske čete so sedaj zasedle tudi Boryslav in Drohobycz, kjer se nahajajo znani petrolejski vrelezi. (Drohobycz leži v sredini črte Sambor-Stryj, Boryslav pa jugozahodno od Drohobyczca.)

Bukovina zopet naša?

Krakov, dne 20. oktobra.

Iz B'strice na Sedmograškem se poroča, da je deželni predsednik bukovinski, Grof Meran, potoval tam mimo v Černovice, da zopet prevzame svoje uradne posle.

(Ta vest se mora sprejeti z veliko previdnostjo, ker še dosedaj namreč manjka uradnih poročil, ki bi naznanila, da so se Rusi že umaknili iz Bukovine.)

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, dne 20. oktobra.

S srbskega bojišča ni posebnih novic. Uradna poročila o bojih med Avstrijo ter Srbi in Črno-gorci molčijo. Kje stoji sedaj naša armada v Srbiji, tudi danes ne moremo poročati. Izvemo pa, da vladajo v srbski armadi res čudne razmere. Prišlo je celo med srbskimi in russkimi častniki do spora, katere je poslal russki car Srbom na pomoč zoper Avstrijo. Zadnji čas krožijo tudi novice, da se namerava idovec kralj Peter ženiti. Vzel bo baje vdovo ravnega ruskega poslanika Hartwiga.

Kako Srbi goljufajo svoje vojake.

Ze večkrat smo poročali po tujih časopisih in brzojavnih dopisih uradil, kako Srbi goljufajo ljudstvo, posebno vojake. Srbsko vojno ministrstvo tekmuje z vladom v laži in goljufji. Vojska je celo izdajala poseben časopis s „R tu Vesnik“ = vojni vest ik, v katerem je fabricirala brzovaje in lagala o zmagah srbske vojske. Po srbskih vesteh bi izgledalo, kakor da sta Avstrija in Nemčija izginili iz tega sveta. Par primerov. Naši so ujeli nekje pri Han-Pijeska 4 Srbovjake, in — ker je njihovo pripovedovanje mnogo veljalo in izdajalo podatke o položaju, gibanju in številu srbske vojske — so jih odpeljali v Sarajevo. Ko je prišel vlak do Zenice, vpraša eden ujetnikov: Ali gremo v Zagreb?

Kakšen Zagreb? Ali ne vidis, da smo v Zenici? — je bl odgovor enega spremjevalca; mi gremo v Sarajevo.

Ali riso naši v Sarajevu? — vpraša zvedavlj ujetnik. Srbi se nato malo zamislili, nato pa odgovor ves jezen: E, to so nas goljufali! Nam so pravili, da je Pašč ře 1 mesec in pol v Sarajevu! — Ali je kralj Ljubič Aleksander v Budimpešti?

Tudi na to vprašanje so mu spremjevalci odgovorili z: ne! Vojake so doma sleparili, da se prestolonaslednik Aleksander že mesec dni nahaja v Budimpešti.

Nemško-rusko bojišče.

Maribor, dne 20. oktobra.

Prodiranje Rusov v izhodno Prusijo je popolnoma ustavljeno. Mesti Lyck in Biala, kateri so Rusi zasedli, sta zopet v oblasti Nemcev. V izhodni Prusiji ni sedaj nobenega oboroženega ruskega vojaka več. Nemške čete so nato zasedle rusko pokrajino Suwalki, a jo zopet zapustile, ker ni bil njihov namen, to ozemlje stalno zasesti, pač pa so zasedle vso Russko-Poljsko zahodno od reke Visle. Le Varšava se še nahaja v oblasti Rusov. Južno in zahodno od Varšave se pa bijejo sedaj ljudi boji med nemškimi in russkimi četami. Nemške čete bodo, ako jim bo vojna sreča mla kot dosedaj, v najkrajšem času začele obstrelijevati mesto Varšavo.

Kako sodi nemški general Welk o Hindenburgu.

Nemški general Welk se je izrazil napram nekemu časnikarju o generalu Hindenburgu sledenč:

„General Hindenburg je eden naših najbolj prijeljivih vojskovodij. Pred njegovimi čudovitim vojnim čini je zatrepetala vsa armada belega carja. V Mazurijskih jezerih je potopil nad 150.000 Rusov. Obupni klici in grozno tuljenje potapljalcih se russkih vojakov se je slišalo 2 uri daleč. — Hindenburg je bil že delj časa upokojen. Bil je svoj čas poveljnik 6. armadnega zbora v Magdeburgu. Ko je pa izbruhnila vojska, se je nemški cesar takoj spomnil izvrstnega vojskovodje ter ga vprašal, če prevzame poveljstvo vojne proti Rusiji, Hindenburg se je izjavil, da prevzame poveljstvo, toda le tedaj, če dobi prostoročko. Za načelnika svojega generalnega štaba si je pa izbral generala Emmicha, načelnika generalnega štaba trdnjave Lüttich oblegajoče nemške armade. Hindenburg je postal v Lüttich po generala Emmicha poseben vlak. Skupaj sta se nato odpeljala s posebnim vlakom v izhodno Prusijo. Med vočnjo sta pa preštrudila zemljevid ter napravila ves vojni načrt proti

Rusiji. Pred Kraljevcem (Königsberg) je pa pozval k sebi še druge častnike generalnega štaba in jim predložil izgotovljeni vojni načrt. Ko je v Kraljevcu izstopil iz železniškega voza, je rekel: „Mi teda iahnko začnemo!“ — Ime Hindenburg navdaja Ruse s strahom in trepetom.“

Nemško-francosko bojišče

Maribor, dne 20. oktobra.

Padev Antwerpna je popolnoma spremenil položaj na zahodnem bojišču. Vsa Belgija se sedaj že nahaja v oblasti Nemcev. Iz Belgije pa prodirajo nemške čete v Severno Francijo deloma ob morskom obrežju, kjer se že vrše boji pred Dunkirku, deloma pa čez belgijsko-francosko mejo v smeri proti mestu Lille. Tudi Lille se že nahaja v nemških rokah. V okolici mesta se pa bijejo hudi boji. Med nemškim desnim krilom, ojačenim po nemških četah iz Belgije, in med francoskim levim krilom, utegne priti v najkrajšem času v okolici mesta Albert ob desnem bregu reke Somme izhodno od mesta Amiensa do velike in odločilne bitke.

V sredšču bojne črte ni nobenih sprememb. Ob skrajnem levem krilu pa Nemci uspešno obkoljujejo močno francosko trdnjavo Belfort.

Nezgoda avstrijskih motornih baterij v Belgiji.

Stotnik Aman mrtev.

Dunaj, 19. oktobra.

Iz nemškega glavnega vojnega stana se poroča: Pri prevažanju avstrijskih motornih baterij, katere so se nahajale pred Antwerpnom, po železnicu proti izhodu, se je pripetila pri Lüttichu velika nesreča. Nekaj železniških vozov, na katere je bila nałożena ena baterija, je skočila iz železniškega tira. Pri tem je ubilo poveljnika divizije, stotnika Ferdinandanta Amana, našega rojaka, doma iz Ajdovščine na Goriškem. Praporščaku Wollnerju je pa zlomilo nogo. Poškodovanih je še bilo več drugih častnikov in vojakov. Baterija je pa ostala nepoškodovana. — Stotnika Amana so prepeljali v Kolín, da ga tamkaj slovesno pokopljajo. Ponesrečeni stotnik Aman je bil eden najbolj nadarjenih častnikov avstrijske trdnjavске artilerije. On, kakor tudi praporščak Wollner, bila vsled svojih junaških činov pred Antwerpnom odlikovana z železnim križem. Slovenskemu junaku bodi zemljica lahka!

Razne novice.

Slovesnost preoblečenja pri č. šolskih sestrach v Mariboru se je vršila dne 15. oktobra na praznik sv. Terezije. Preoblečene so bile sledče gospodične učiteljice: Egger Luise z imenom S. Raphaela; Grafenauer Jerica, hči državnega in deželnega poslanca na Koroškem, z imenom S. Bogomira; Zorko Marija z imenom S. Sibila, in gospodične: Moskon Emilie z imenom S. Adele, Cvetko Terezija z imenom S. Irma, Keršmanec Jerica z imenom S. Kalista, Puric Alojzija z imenom S. Benigna, Petrovič Marija z imenom S. Tadeja, Pečovnik Helena z imenom S. Elizabeta, Čurin Ana z imenom S. Eystahija, Kralj Ana z imenom S. Hortulana, Grošelj Frančiška z imenom S. Kupertina, Žepič Ivanka z imenom S. Ligorija in Silija Elizabeta z imenom S. Izidora.

Duhovniška vest. Vlč. g. Franc Lukman, dozdaj kaplan v Trbovljah, je z dne 1. nov. t. I. imenovan za pridigarja nemške cerkve v Celju. Vojni kurat dr. Anton Jehart je odšel na južno bojišče. — Vlč. g. Josip Pinter, mestni kaplan v Celju, je še samo imenovan, ne vpoklican za vojnega kurata.

Izpred deželnobrambvskega sodišča. Iz Grada se poroča: Nadalje so še izpuščeni: Vinko Lorenčič, župnik v Št. Ožbaltu v Dravski dolini; Joško Ilc, jurist in član „Zarje“ v Gradeu; J. Kranjc, cerkevnik in organist v Lembahu pri Mariboru; Vinko Vindiš, posestnik sin v Orehovali vasi pri Mariboru; trgovca Prica in Kramer iz Celja, bratje Mahne iz Trnovelj; F. Mahorič, gostiln. v Ptiju in A. Grah, župan na Hajdinu. — **Vsi lavantinski duhovniki so potem takem sedaj izpuščeni, ne da bi jih bilo deželnobrambno sodišče stavilo pod obtožbo.** Le g. župnik Franc Muršič je obtožen po paragrafih 63 in 65 kazenskega zakona in se vrši obravnavna proti njem dne 30. oktobra.

* **Proti obrekovačem.** V torek, dne 20. oktobra, se je pred mariborsko okrožno sodnijo vršila obravnavna zoper Franca Reiningerja, sina bivšega župnika v Polički vasi pri Jarenini, ker je dne 30. avgusta t. I. obrekoval g. Janeza Wenger, posestnika in vrlega našega pristaša v Vajgnu. Reininger je bil obsojen na 8 dni zapora in plačilo vseh pravdavnih stroškov. — Občinski predstojnik v Lembahu, g. Julij Robič, je obtožil kočiča Novakovskega radi besed: „Die andern sind schon alle drin. Dieser schwarzte Hund, der Gemeindevorsteher, soll längst aufgehängt werden.“ Dne 20. oktobra je bil Novakovskev obsojen na 40 K globe ali 4 dni zapora. — Železniški uradnik g. Nikolič je tožil mariborskoga železniškega uradnika Wagnerja (rojen v Straßbu), ker mu je predbacioval panšlavizem. Wagner je bil obsojen na 50 K globe.

Promoviral je dne 17. t. m. Emil Schlander v Gradeu za doktorja vsega zdravilstva.

* **Vojški škof na bojišču.** Vojški škof Bjelik odide prihodnje dni na bojišče, da bo nadzoroval vojaško dušno pastirstvo na bojišču in v zdravstvenih zavodih.

* **Poljska služba božja.** Preteklo nedeljo dne 18. oktobra, se je vršila v farni cerkvi v Slivnici pri Mariboru popoldanska služba božja za poljske begunce, nastanjene v slivniški fari. Pridigo, rožni venec in litanije je imel poljski duhovnik, begunec iz Kalusza, kjer je bil katehet na poljskih ljudskih šolah. Nastanjen je v gradu pri grofu Schönbornu. Vsi begunci občudujejo lepoto naših krajev in rodovitnost naše zemlje.

* **Marijino Celje za Rudeči križ.** "Reichspost" poroča iz Marijinega Celja, da sta prelat in zakladno predstojništvo sklenila, podariti vso zlatnino in srebrnino iz zakladnice Rudečemu križu. Izvzeti so le predmeti, ki imajo zgodovinsko in umetniško vrednost.

* **Branitelji Przemysla Ljubljani.** Deželni glavar dr. Susterič je čestital branitelju trdnjave Przemysl, feldmaršallajtnantu Kusmaneku, ki je bil predvsem divizionar v Ljubljani in ima Ljubljancanko za ženo, k slavnim zmagi, na kar je dobil sledenči odgovor: "Zelo sem vzradoščen po Vaših priznalnih besedah in prijaznih čestitkah! Bili so vroči boji, ki smo jih prestali z božjo pomočjo. Iskrena hvala za Vaše in deželi prijazno mišljenje." — Kusmanek, feldmaršallajtnant.

* **Tretji armadni zbor** se nahaja, kakor poroča "Slovenec", v izbornem stanju in se junaska vojskuje. Razpoložene so vse prav dobro. Vojaki izvrstno izgledajo. V sedanjih bojih ob reki San je naložena našim četam zopet sijajna naloga, ki jo bo naš železni tretji armadni zbor gotovo izvedel v slavo domovini in svojo čast.

* **Trdnjava Przemysl** so branili tudi naši slovenski fantje. Med drugimi posestnik in trdnjavski topničar Franc Ros iz Vučje vasi na Murškem polju, ki je nedavno poslal poročilo svojim domaćim, kako so jim Rusi dali mnogo dela. No, sedaj se bodo tudi vrlji branitelji trdnjave malo odpočli, ker so se morali Rusi umakniti izpred Przemysla.

* **Ptujski odvetnik dr. Gosak mrtev.** Ljubljanskemu "Slovenskemu Narodu" se poroča: Z južnega bojišča je sluga ljubljanske Mestne hranilnice, Rak, pisal svoji soprog, da je živ in zdrav, da je pa fejni padel rezervni častnik, odvetnik v Ptuju, g. dr. Tone Gosak. Pokojnik, simpatičen, mlad mož, ki je še le pred kakim letom odvoril svojo odvetniško pisarno in se poročil s hčerkjo ugledne narodne rodbine Mohorič v Ptuju. Je bil mož, ki je ljubil narodno delo, mož, poln idealnega navdušenja za slovensko stvar, od katerega je mogel slovenski narod še mnogo pričakovati. Bodil mu ohranjen blag spomin. Njegovi vdovi in celi rodbini naše iskreno sožalje!

* **Na severnem bojišču** je bil ranjen g. Tomo Šorli, c. kr. notar v Podgrahu na Primorskem, po-ročnik 47. polka v rezervi.

* **V russkem ujetništvu** je Ivan Vuk, upravnik bivšega "Slovenskega Ilustrovanega Tedenika", znan pod pisateljskim imenom Starogorski. Rojen je na Stari gori pri Sv. Juriju na Ščavnici. B1 je dne 27. avgusta izhodno od Ivova ranjen in avstrijski sanitetni vojaki so ga odnesli z bojišča na neko pristavo, kjer je dobil prvo pomoč. Vnel pa se je boj tudi ob tej pristavi. Poslopje je zadela ruska granata in ga začaščala. Ranjeni so bili izročeni svoji usodi. Iz gorice hiše so se k sreči splazili in pobrala jih je potem ruska saniteta. Ivan Vuk leži težko ranjen v russki bolnišnici, zdravje se mu pa vrača na bolje, kakov piše.

* **Izkazi o ranjenih in padlih** od št. 12 do 29. se dobivajo v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Vse številke od 12. do 29. stanejo 3 K 80 vin. brez poštnine. V teh izkazih so natančno označeni padli in ranjeni naših domaćih polkov, n. pr. 47., 87. itd.

* **Pismo izpred Antwerpna.** Slovenski topničar Jožef Drölc, doma iz Polzele, piše svojim domaćim izpred Antwerpna: „Kadar zašnemo metati naša debela „jabolka“ iz naših možnarjev, nam kar padajo utrdbe za utrdbo v roke. Vse se pred nam zdrobi v prah. Utrdbe Antwerpna so sedaj same razvaline. To je naše veselje! Vse za vero, dom, cesarja!“

* **Srebreno hrabrostno kolajno II. razreda** je dobil na severnem bojišču četovodja Martin Hribar od lovškega bataljona št. 7. Mož, doma iz Trbovelj na Štajerskem, bo dobival mesečno 7 K 50 vin.

* **V vojem stanjtu se mora brezpogojno ubogati.** Pri postaji Kresnice na Kranjskem je vozil te dni črnovojnik 18letni Peter Mrak iz Prebačevskega štev. 42, občina Hrastje, okraj Kranj. Rekel je, da hoče biti v gostilno spis četrtniko vina. Službojoci častnik mu je to prepovedal. Fant se častniku ni pokoril. Za vozil je klub prepovedi proti gostilni, na kar je potegnil častnik revolver in ustrelil proti fantu. Kroglja ga je zadel v čreva in mu jih razmesarila. Fant je včeraj v deželni bolnici umrl.

* **Francozi in Angleži nimajo korajže.** Črnovojnik četovodja Alojzij Kren, doma iz Svečine, piše svojemu prijatelju iz Dinjana pri P. "Francozi in Angleži nimajo korajže in si ne upajo pred Tolo. Najbrže so že izvedeli, da so mariborski črnovojnikti tam na straži. Naj le pride sovražnik, izkusil bo, kako znamo črnovojnikti streličati."

* **Prepovedano klanje telet.** Avstrijsko poljedelsko ministru razglasila dne 17. oktobra: "Teleta, staro do 6 mesecev, se sme prodati in zaklati samo teda, ako se dobi za to uradno dovoljenje. Za pode-

litve tega dovoljenja se mora v vsaki občini določiti od politične oblasti oseba, ki sme izdajati takšno dovoljenje. Dokler se taka oseba ne določi in imenuje, izvršuje ta posel občinski predstojnik. Klanje v sli (če je premalo krme) sme izvršiti posest ik le tedaj, če je v dobi zadnjih 6 mesecev najmanj dve tretjini telet obdržala za pleme. Kdo se ne bo držal teh, od ministra izdanih predpisov, se kaznjuje z globo do 500 K ali se odsodi v zapor do 1 meseca. Če se proti tem odredbam pregeši kak živinotržec, meštar ali mesar, se istim lahko prepove izvrševanje obrt." — Ministristvo je izdaloto odredbo, da se prepreči preveliko klanje telet ter se tako ohrani več naraščaja za govedo, katerih se v vojskinem času itak izredno mnogo potrebuje. Naj se meščani in druga gospoda navadi na drugo hrano.

* **Kolera.** Od zadnjega poročila se je uradno izdalno dvoje naznanih o koleri, iz katerih posnamemo, da je obolelo na Nižnjem Avstrijskem 27, na Solnogradskem 2, na Moravskem 10, v Šleziji 11, na Češkem 8, v Galiciji 37 in na Ogrskem ter Hrvatskem 73 oseb za kolero. Samo v Kremsu na Nižnjem Avstrijskem je zbolelo dne 19. oktobra 14 vojakov, ki so se vrnili iz Galicije, na sumljivih značilih kolere. — V Ljubljani je umrl za kolero vojak Jos. Mantinger. V bolnišnici se nahajaša še dva druga vojaka, ki sta obolela za kolero. — Naš prijatelj g. Jos. Pečovnik nam piše iz Eperjesa na Gornjem Ogrskem, kjer leži ranjen, da je tam zbolelo za kolero več vojakov.

* **Repatica,** ki jo po nekaterih krajih sedaj vidijo, je leposvetleča zvezda, spadajoča glede velikosti v četrto vrsto. Ražvijala se bo, kakor pišejo zvezdognaci, čedalje bolj in osobito rep se je bo povčal. Že sedaj, če tudi se ni še dobro približala solnicu in zemlji, jo vidimo na vedrem, jasnenem nebnu kot lepo se svetlikajoča zvezdo-repatico. — Zvezdognaci pišejo, da je bila repatica dne 2. oktobra t. l. zemlji najblžja, a da se bo dne 26. oktobra najbolj približala solncu. Radi tega bo vedno svetlejša. Zvezdogni učenjaki so preračunali, da se ta repatica približa zemlji do 235.950.000 km. — Naše stare mamice pravijo, da je pač res, da nam repatica naznača vojno. Slučajno so sedaj zadele.

* **V Selinci** pri Mariboru se bo obhajala bratovska nedelja, kakor vsako leto, tudi letos, v nedeljo po vernali duš spomina, to je 8. novembra. Tudi spovedniki bodo spovedovali, kakor vsako leto.

* **V Falu** se bode zojeti v večjem obsegu začelo delo pri električni napravi. Delalo bo okoli 500 delavcev.

* **Sv. Jurij** ob Pesnici. Umrl je dne 15. oktobra Friderik Gaube, vzhleden krščanski mož. Radi njegovega mirnega značaja so ga vse radi imeli. B1 je več let cerkveni ključar in je kot tak svojo službo zelo vestno opravljal. N. v. m. p.!

* **Sv. Trojica** v Slov. gori. "Slovenski Gospodar" in "Straža" se prodajata v trgovini Terezije Čanš.

* **Sv. Jurij** ob Ščavnici. Nagle smrt je umrl dne 17. oktobra knez Peter Antonič v Okosičah. — Zjutraj je bil še pri zajuterki, kmalu nato pa so ga našli mrtvega. B1 je star 69 let. — Obeženega so našli dne 19. t. m. posestnika Alojza Holca v Krabonju, ki se je poročil še le minulo zimo. Kaj ga je gnalo v smrt, ni znano.

* **V Radgoni** so cigari včemili v trgovino Wegschaider in odnesli za 15.000 K blaga.

* **Sv. Lovrenc** na Dravskem polju. V ponedeljek, dne 19. oktobra, je vso našo vas zadela huda nesreča, dvakrat huda v vojnem času in v jeseni, ko so vse pridelki spravljeni in vsled mobilizacije skoro nina razpolago zidarjev in tesarjev, sploh delavskih moči. Popoldne ob 4. uri je, baje po krvidi otroka, iz bruhnih ogenj pri pos. Bogmetu ter se, ker so poslopija blizu skupaj, v par minutah razširil na sosednja: Ant. Mlakarja, Ant. Hazernmali in Mih. Predikaka ter uničil gospodarska poslopja, vso krmilo in druge pridelke. Na pomoč sta prihiteli domaća in cirkovška pozarna bramba, ki sta onejili požar, da se ni raztegnil še dalje.

* **Leskovec.** V Veliki Varnici je dne 15. oktobra 1914 nagle umrl Tomaž Lesjak, večletni cerkveni ključar od Sv. Avguſtina. Bodil mu Gospodnik za vse, kar je dobrega storil cerkvji!

* **Celje.** Umrl je nemški odvetnik dr. Jožef Kovacič v starosti 55 let.

Na morju.

Maribor, dne 21. oktobra.

Na morju še vedno ni prišlo do kakše večje bitke. Dosedanji majhni spopadi so po našem mnenju le predigra velikih pomorskih bitk, ki se bodo bile v tej svetovni vojski. Osobito Nemčija je prav pridno na delu. V Severnem morju so potopili nemški podmornični čolni dne 15. oktobra angleško križarko "Hawke" in dne 18. oktobra angleški podmornični čolni, v Kitajskem morju so dne 17. oktobra potopili japansko križarko "Takatsio". Angleške vojne ladje so potopile dne 17. oktobra v Severnem morju 4 nemške torpedovke.

Združeno angleško-francosko sredozemsko vojno brodovje se večkrat prikaže v Jadranskem morju, toda nikdar si ne upa napasti kako utrjeno avstrijsko pomorsko postojanko, marveč se le zadovolji s tem, da poruši ta ali oni svetilnik, na kar zopet odpuluje. Tak napad so izvršili Francozi dne 17. oktobra na svetilnik d'Ostro pred Kotorom.

Zadnja poročila, došla v četrtek, 22. okt.

Naše prodiranje proti severu in izhodu.

Avtrijci zasedli velik del Bukovine.

Rusi se umikajo iz Galicije in Bukovine. Naše čete že stojijo ob reki Sereth ob rumunski meji v Bukovini. (Glej naš današnji zemljevid na 2. strani!) Med Lvovom in Przemysлом smo dosegli zopet velike uspehe. Naši so zasedli nove višine ter so pregnali Ruse popolnoma iz Ogrskega. Uradno poročilo našega generalnega štaba od včeraj (srede) popoldne se glasi:

Dunaj, dne 21. oktobra.

Naše čete so v Hudem, napornem boju, na padejo ojačene sovražne postojanke pri vasi Felsztyn ob cesti na izhodni strani Medyke (proti Lvovu). Posred ilo se nam je, zasedti nove postojanke. Vsi ruski napadi so bili brez uspešni. Pretrečeno noči smo zaveli važno Kapelsko višino severno od Mizymieca. Pri višini Magiera so naši že včeraj ovladeli Rusom več važnih višin. Na južnem našem krilu, to je od ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma z obstreljevanjem ruskih postojank s topov. Rusi so se na južno-izhodni strani Lvova močno utrdili. Radi tega se bijejo tukaj boji kakor za trdnjava. V Karpati se je našim posrečilo, da so včeraj zasedli znameniti prelaz Jablanec, ki je bil še edini zaseden od Rusov. Na ogrske meje sem, se vršijo naši napadi večinoma

Ranjenci in padli.

Pešpolk štev. 87:

Martvi: Major Leneček Jaroslav; stojniki Hibler Edv., Kešler Maks, Kregar Jožef, Ogorčec Alojzij; nadporočniki Perko Viktor, Stemberger Herman, Toplak Franc; poročniki Kürner Rudolf, Engel Gustav, Peter Vencel, Zile Lotar; praporščak Bukowski Friderik; kadeti Melns Karol, Wawra Henrik. — Po-bežin Anton iz Rogatca, Pavčnik Janez iz Šaškega, Petrovič V., Belec Janez iz St. Jurija, Doler Maks, Kukovič Janez, Major Janez, Mlinarič Janez, Zdolski Franc, Hellebrand Robert, Janečič Jožef, Korenčak Ignacij iz Polensaka pri Ptiju, Koželj A., Mlinarič Anton, Notorangelo Gvido, Skoruski Alojz, Smoljanovič (dodeljen od ulanov), Šunja Martin, Urlep Janez, Zupanc Pankracij, Žvarc Franc, Rabošek iz Sv. Lovrenca pri Ptiju, F. Ratej iz Žid pri Konjicah, Balanca Viktor, Berndik Filip iz Topolščice, Denčnik Franc, Drašler Franc, Erjavec Jožef, Farkaš F., od Sv. Kriza pri Ljutomeru, Habjancič Janez, Janžek Anton, Kuzman Jožef, Loznik Janez iz Škal pri Slov. Bistrici, Zamuda Jakob, Plavčak Stefan iz Rogatca, Simončič Alojz od Sv. Marije pri Mariboru, Spendlja Franc, Vogrin Mihael iz Maribora, Benedečič Anton, Benič Peter, Bernhard Janez, Germovšek F., Gobec Jožef, Hrastnik Mihael, Javornik Anton, Kele Jakob, Kidečič Anton, Klenovšek Mihael, Konec Valentijn, Krajne Konrad, Kraus Janez, Kresnik Anton iz Konjic, Likapek Franc, Mostner Alojz, Novak Peter, Pavčnik Franc, Perko Franc, Planinšek Janez, Pušnik Valentijn iz Topolščice, Serdinšek Kon., Sonaja Alojz iz okolice Ljutomera, Sterničnik Maks, Suša Fr., Trgla Avgust, Vojnovič Mihael, Žajko Ludovik iz Št. Petra pri Čelju, Zavec Janez, Zdolski Franc, Žebec Stefan, Kllobasa Jan, Križovnik Anton iz Mislinje, Pavlin Jožef, Reich Jakob iz Lahoncev pri Ptiju, Virnik Franc, Zajsek Anton, Beloglavec Jos., Devide Franc iz Trsta, Horvat Franc, Horvat Janez, Plohl Tomaz iz Sv. Tomaža pri Ptiju, Povalej Stefan, Praprotnik Jožef, Žmauc Mihael, Grigar Friderik, Stoklas Janez, Ulaga Rudolf, Anderlich Martin.

Ranjeni: Stotniki Hübner-Pakisch Aleksander, Purščka vitez Artur, Skalitzky Ernest; nadporočniki Bjekar Ant., Holub Emil, Kajner Gustav, Riwitz Hugo pl. Rochel Egon, H. Sečik, Wolfgang Maks; poročniki pl. Gelinek Alfonz, Hlavin R., Scheichenbauer Valter, pl. Schmidt, Füssina Oton, pl. Steinbali Anton, Kopravniki Adalbert, Lauš Emerik; praporščaki Cujnik Franc, Hübl Emil, Puhan Janez. — Aleksič Franc, Pernek Andrej, Sawicki Tadej, Urh Franc, Fraňt Franc, Bertole Jožef, Fabjančič Branc, Floranič Jožef, Gabron Janez, Karba Franc, Karba Janez, Korošec Karol, Kukovec Franc, Mohorko Martin, Puščki Vinko, Scherak Karol, Watči Peter, Zilenčik Jožef, Janez Jurican, Majcen Jožef, Majorič Jožef, Puklavec Anton, Bradan Matija, Čas Anton, Cepin Martin, Dražič Jožef, Gazdška Pet., Gradisnik Jožef, Jug Valentijn, Kandut Anton, Mastnak Franc, Merčnik Simon, Miheluzzi Nikolaj, Pavlič Mihael, Pinterič Ant., Prekoršek Anton iz Škofjevasi, Rauter Alojzij, Sakelšek Matija, Schwarzenberg Jožef, Skerget Franc, Tramšek Franc, Vrabčič Janez iz St. Jurija, Zibel Anton, Gubenšek Janez, Marinč Luhovik, Ocvirk Mihael iz Dobrij, Berg Viljem, Božič Rok, Bratušek Jurij, Čaks Janez, Cigula Franc, Cvetko Franc 14. stotnija, Fr. Cvetko 7. stotnija, Draškič Anton, Erban Jožef, Ferčič Miha, Gorjanc Avgust, Hrovat Rupert, Javornik Janez, Kosl Feliks iz St. Tomaža, Kragel Jožef, Krajin Jožef iz Očeslavcev, Lesnič F., Lipovšek Vinko, Mesner Vinko, Moharič Jožef, Pete Jožef, Pilč Edvard, Planinšek Dominik, Polovič Anton, Segula Valentijn, M. Senšek, Slavič Jakob, Urek Janez, Ursič Karol, Vučajnik Andr., Uranič Jakob, Zahavnik Matej iz Adriancev, Zalokar Janez, J. Zemljčič, Gostečnik Franc, Kržan Anton iz Globokega, Pajek F., Romich Franc.

Aller Anton, pešec, ranjen; Ansprung Janez, pešec, ranjen; Artnak Stefan, rezervist, ranjen; Babošek N., korporal v rezervi, mrtev; Bascarol Rihard d. Paul, rezervist, ranjen; Beberič Franc, pešec, ranjen; Beleo Janez, četovodja, mrtev; Benasič Anon, pešec, ranjen; Berg Vičen, frajtar, ranjen; Jožef Bertole, četovodja, mrtev; Bevc, Jožef, ranjen; Bizjak Karol, pešec, ranjen; Božič Rok, frajtar, ranjen; Božiček Franc, pešec, ranjen; Bračič Ferdo, pešec, ranjen; Brečko Franc, nadomestni rezervist, ranjen; Bresnik Franc, pešec, ranjen; Buhovnikar J., pešec v rezervi, ranjen; Bukovnik Jurij, pešec, ranjen; Bukovnik Rudolf, tambur, ranjen; Canezin Alojz, pešec, ranjen; Castro Viktor, pešec, ranjen; Cechet Angelo, pešec, ranjen; Cepin A. pešec, ranjen; Černešek Janez, pešec, ranjen; Cizel Jožef, nadomestni rezervist, ranjen; Čujič Friderik, pešec, ranjen; Debelak Konrad, nadomestni rezervist, ranjen; Dobnik Janez, pešec, ranjen; Dobnik Martin, pešec v rezervi, ranjen; Dokl Franc, pešec, ranjen; Domitrovič Karol, pešec v rezervi, ranjen; Franc Drofenik, pešec, ranjen; Drofenik, pešec, ranjen; Drofenik Anton, pešec, ranjen; Drofenik Valentijn, nadomestni rezervist, ranjen; Felicijan Jožef, pešec, ranjen; Ferenc Rudolf, nadomestni rezervist, ranjen; Fulignot Alojz, pešec, ranjen; Gabron Jožef, nadomestni rezervist, ranjen; Geřínek Peter, nadomestni rezervist, ranjen; Geršak Franc, pešec, ranjen; Gödi Franc, pešec, ranjen; Golobič Janez, pešec, ranjen; Goligradec Gašper, pešec, ranjen; Gorčenko Jožef, pešec, ranjen; Goršek Janez, pešec, ranjen; Gračner Matija, pešec v rezervi, ranjen; Gradišnik Jožef, korporal, ranjen; Grahov Franc, nadomestni rezervist, ranjen; Gregorčič, nadomestni rezervist, ranjen; Grešak Fortunat, pešec, ranjen; Gričar Friderik, trobentač, mrtev; Grundner Jožef, ranjen; Gubenski Janez, korporal v rezervi, ranjen; Gumzej Jožef, pešec, ranjen; Habjančič Karol, pešec, ranjen; Robert Hellebrand, korporal, mrtev; Hofman Alojzij, pešec, ranjen; K. Hojs, trobentač, ranjen; Horvat Franc, rezervist, mrtev; Horvat Janez, rezervist, mrtev; Hribenik Anton, pešec, ranjen; Jožef Hribenik, pešec, ranjen; Hudje Franc, nadomestni rezervist, ranjen; Ivanuša Ivan, pešec, ranjen; Jajčnik Peter, pešec, ranjen; Jamnikar Martin, rezervist, ranjen; Jazbec Jurij, pešec, ranjen; Jeromel Jožef, pešec, ranjen; Ježovnik Pavel, pešec, ranjen; Jošt Janez, rezervist, ranjen; Jurak Jožef, pešec, ranjen; Jurčič Janez, rezervni četovodja, ranjen; Kac Anton, pešec, ranjen; Kaisersberger J., pešec, ranjen; Kalsk Jernej, pešec, ranjen; Kalvrik Janez, nadomestni rezervist, ranjen; Kirbič Al., pešec, ranjen; Klakočar Rudolf, pešec, ranjen; Kline Franc, pešec, ranjen; Klobska Janez, nadomestni rezervist, mrtev; Knez Jakob, frajtar, mrtev; Knez Stefan, pešec, ranjen; Knez Fr., pešec, ranjen; Koleno Jakob, pešec, ranjen; Koletnik Alojz, nadomestni rezervist, ranjen; Kolmanič Miha, pešec, ranjen; Konič, nadomestni rezervist, ranjen; Korenčak Ignacij, korporal, mrtev; Korošec Jožef, pešec, ranjen; Kos Adolf, nadomestni rezervist, ranjen; Kosi Šrečko, frajtar, ranjen; Kostanjevec Miha, nadomestni rezervist, ranjen; Kovačič Franc, pešec, ranjen; J. Kovačič, pešec, ranjen; Koželj Anton, korporal, mrtev; Kranjc Janez, pešec, ranjen; Kranjc Miha, pešec, ranjen; Krasl Jari, pešec, ranjen; Kresnik I. Jožef, pešec, ranjen; Krezenbacher Friderik, pešec, ranjen; Krivec Franc, pešec, ranjen; Kričevič Franc, pešec, ranjen; Krivonak Gabrijel, pešec, ranjen; Križan Jožef, pešec, ranjen; Križovnik Anton, nadomestni rezervist, mrtev; Krofi Anton, pešec, ranjen; Krulec Jožef, pešec, ranjen; Kšela Franc, pešec, ranjen; Kuhar Jožef, pešec, ranjen; Kukovič Janez, četovodja, mrtev; Kumer Lovro, pešec, ranjen; Ladinek Leopold, pešec, ranjen; Kos Franc, četovodja, ranjen na nogi, leži v bolnišnici v Ormožu; Rajh Franc, nadomestni rez, ranjen na nogi; Hebar Franc, rezervist, bolan; Petovar Lovro, rezervist, bolan; Rajh Ignacij, rezervist, ranjen, v celjski bolnišnici; Ledinek I. Franc, pešec, ranjen; Lemež Leopold, pešec, ranjen; Leskovar Štefan, pešec, mrtev; Mahnič Martin, pešec, ranjen; Marou Jožef, pešec, ranjen; Matevžič Janez, pešec, ranjen; Meier Janez, četovodja, mrtev; Mikl Karol, pešec, ranjen; Mikolič Janez, pešec, ranjen; Močnik Janez, pešec, ranjen;

Murkovič Alojzij, pešec, ranjen; Novak Miha, pešec, ranjen; Ocvirk Janez, častniški sluga, ranjen; Ocvirk Alojzij, pešec, ranjen; Opresnik Janez, pešec, ranjen; Oset Janez, pešec, mrtev; Oslik Janez, pešec, ranjen; Oringer Jožef, pešec, ranjen; Pocajt Franc, pešec, ranjen; Pajek Franc, frajtar, ranjen; Pajman Anton, pešec, ranjen; Parfunt Leopold, rezervist, ranjen; Paulin Jožef, rezervist, mrtev; Pavove Ferdo, pešec, ranjen; Permek Andrej, narednik, ranjen; Petek Franc, pešec, ranjen; Petek Ignacij, pešec, ranjen; Pfleifer Karol, pešec, ranjen; Pilko Vinko, rezervni pešec, ranjen; Planinšek Janez, pešec, mrtev; Planinšek Alojzij, pešec, ranjen; Plesnik Franc p. d. Rane, pešec, ranjen; Pleterski Jožef, pešec, ranjen; Plohl Tomaž, rezervist, mrtev; Podgoršek Franc, pešec, ranjen; Podlēsnik Rud., rezervist, ranjen; Pogelsek Janez, pešec, ranjen; Polanc Anton, pešec, ranjen; Potočnik Janez, pešec, ranjen; Potočnik Simon, pešec, ranjen; Povalej Stefan, rezervist, mrtev; Praprotnik Jož., rezervist, mrtev; Pražen Jožef, narednik, ranjen; Preločnik Hinko, korporal, ranjen; Prodnik Leopold, tambur, ranjen; Prohart Š., pešec, ranjen; Praprotnik Alojzij, pešec, ranjen; Prosniček Anton, pešec, ranjen; Večeljana jamstva,

Nasl. Dietinger

Theod. Fehrenbach

uar in óčalar

Maribor, Gospodk. ulica 26

Kupujem zlatnino in srebro.

Štefan Kaufman

trgoce z telezom v Radgomu

priporoča najboljše ocelne motike in lopate, dobre kose in srpe, pravo štajersko telezo se dobi po najnižji ceni in solidni postrežbi. 178

Zakaj

ne pišete takoj po najnovije verzore v krajsni cenik, kateri se Vam dopošlje zastonj in počutne prosto iz Prve Gojenjske razpošiljalnice Ivan Savnik, Kranj 150.

Sedlarški mojster Rudolf Novak Maribor, Burgasse sprejme tudi učence, sima poštenih staršev. On ga izuči zastonj, ni treba nič plačati, kakor pri drugih mojstrih. Stano anje in oskrbe si mora učenec sam oskrbeti. 868

Gospodinja eziroma kuharica, srednje staršti, varčna, zvesta in počasna, razume ter vajena vsakega dela, zeli na kakem manjšem gos podarstvu, v župnišču ali v drugi krščanski hiši. Nastopi lahko takoj ali sploh med tem časom do novega leta. Naslov v upravnosti pod štev. 880

Dobra špecijska trgovina se zradi vpoklicanja lastnika h voja kom takoj pruda. Vprašanja pod "Ceno v Mariboru št. 85" na upravnosti.

Švalni str. 1 za čevalje (cilinder) skoraj čisto nov se po ceni prodaja Augasse 5 I. Nadstropje vrata 7. 878

Orožje in kolesa

na obroke Posamezni deli na cenejo. Ilustrov.

cenici zastonj F. Dušek, tovarna orožja, koles in šivalnih strojev Opod o na drž. žel. št. 2121. 1533 Češko.

Kilne pase!

tudi za najhujše kile, trebušne obvezne (Banch-bind-n), podlage za pre makljive in ploske noge, suspensorije, vsakovrstni stroje proti skriviljenju trupla po zdravniškem predpisu. Umetne ude, roke, noge itd., izdeluje vse prav dobro in izvrstno po nizkih cenah staroznana tvrdka

Fr. PODGORŠEK

bandežst in rokavčar, MARIBOR, Burgasse 2

20-25 prosti izdelani postelj iz mehkega lesa se po nizki ceni prajo pri g. Ana Viher Maribor Heugasse 4. 857

Kupujem jajca
(sveža) po najvišji ceni. — J. Heller, Dunaj III, Kleistgasse 20,

Slovenci pozor!
Dvonadstropna hiša v majhnim vrticem v sredi mesta in bližu francisceanske cerkve s 7 stanovanji, se pod ugodnimi pogojami prodaja. Več pove upravnijo pod štev. 432.

še se mlin v najem ali na račun z žago ali gostilno. Ponudbe se poslajo M. M. Milat Quergasse št. 3. Studenci pri Maribor. 869

Posestvo, mlin in žaga blizu železnice na dobrem prostoru je na prodajo. Malo hišo se vzame v zameno. Kupci naj se oglišijo na upravnijo tega lista pod "Močna voda" moč št. 873."

Učenca sprejme takoj Jožef Zemljčič kročaj na Ročici, pošta Sv. Ana na Krembergu. 867

Pesestvo na prodaj; meri en oral. Cena 2000 K. Več se izve pri Polanec Jakob, Novava pri Konjicah. 864

Učenec se sprejme takej pri g. Volčič, misarski mojster Maribor.

Lepo kmečko posestvo na Pesniškem vrhu (Pössnitzberg) pri Lučnah, četrto ure od okrajne ceste, lepa solčna lega, hiša s štetilno kuhinjo, 4 sobe, velika priklet, pod hišo klet, gospodarsko poslopje z 2 govejima hlevoma, 1 posebno gospodarsko poslopje, skelej, svinjak, vozarnica, 10 minut od hiše je vinčarica s klejetjo, tri orale amerik, vinograda, 3000 raznih sadn h dreves, krme priraste za 20 glav goved, travnik, pašnik in vingrad, gozd, njive v izmerjavi 40 oralov. Prda se radi družinski razmer za nizko ceno 27 tisoč k.k.n. Polovico vseh lahko ostane. Vpraša se Franc Reuer, posestnik, Pössnitzberg, Lučane (Leutschach).

Mlinški učenec proti plačilu v I. Slovenjgrškem parnem mlinu v Kaniži pri Pesnici. 859

Kupim drva vseh sort in vsak kvantum po dobrni ceni. Ponudbe na upravnijo pod „Priložnost 110“ Sprejme se v trgovino z mešanim blagom učenec s primerno šolsko izbrzbo. Kateri se je že nekaj časa kje učil ima prednost. Lastno ročno pisane ponudbe je nasloviti: Jakob Sem, Ljubno Sav. dolina.

Služilnica za vse se sprejme v stalno službo na deželi na Spodnjem Štajerskem pri rodbini z enim malim otrokom. Znati mora samostojno pripristo kuhati, obravnavati perilo in delati na vrtu. Starejše moči imajo prednost. Vstop takoj ali s 1. novembrom. Plača po dogovoru. Ponudbe s sprizevali pod "P. F. 879" na upravnijo.

Stražnjojer v pokoju, vojaščine prost, išče primerno službo, stalno ali za časa vojske. — Dopisi pod "Stražnjojer 878" na upravnijo.

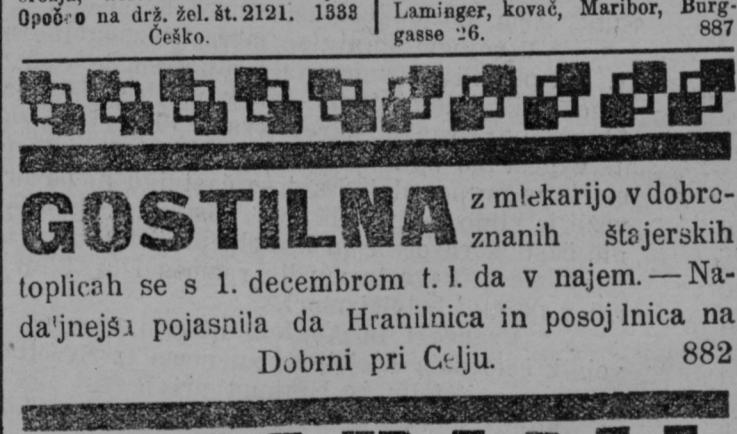
Izdelujem po ceni domače mlince
(zrmlje), popravljam motorje in poljedelske stroje. — Vse se hitro izvrši. — Sprejme pridne učenca. Karol Šinkovič, ključavnica, Maribor, Brandisgasse štev. 2. grad.

Primo, pošteno dekje išče službo pri krščanski rodbini. Naslov pove M. K., Fraustauonerstrasse št. 53, Maribor. 881

Pekarja se išče v najem. Naslov v upravniju pod št. 883.

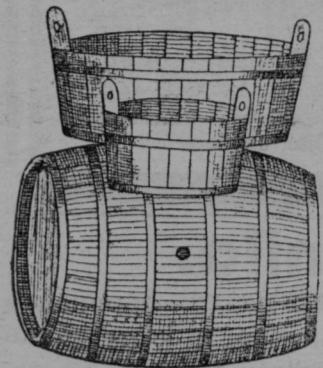
Mlad kovač, ki zna tudi konje kovati, se sprejme pri Emeriku Laminger, kovač, Maribor, Burgasse 26. 887

GOSTILNA z mlekarijo v dobroznamenih štajerskih toplicah se s 1. decembrom t. l. da v najem. — Na daljnjejsi pojasnila da Hranilnica in posojlnica na Dobrni pri Celju. 882

Opomin! Kdor bo mene obrekoval, ali trosil nerenesične gorivice, ga bom takoj sodniško zasledoval. — Miroslav Volčič, Bresno. 875

Kadi za zelje

iz trdega in mehkega lesa v vsaki velikosti za vedno v zalogi. Močni transportni sodi od 300 litrov vsebine naprej. Liter à 10 vin.

Velika zaloga.

Fran Sulcer
sodar

MARIBOR, Kaserngasse 7.

Razposiljalnica pohištva K. Preis Maribor

Stolni trg štev. 6.

Posebno ugoden nakup pohištva za spalnice iz mehkega lesa, lakirano od 90 K; spalnice, iz trdega lesa, politirano, od 160 K; spalnice v staronemškem slogu, moderne, od 240 K. Žimnice (vložki) K 9·50, mize K 10·—, stoli K 2·50, močne postelje 14 K, šifonirane 24 K, kuhinjska kredenca 42 K, spalni divani (otomani) 31 K. Posebni oddelki za pohištva iz železa in medenine: otroške omrežne postelje od 16 K, postelje iz železa 12 K, železne omarnate postelje 24 K, umivalne mize 5 K, emajlirane postelje 40 K, postelje iz medenine in polmedenine od 60 K. Cena in izber brez konkurence, prost ogled, ilustrovani ceniki brezplačno in poštnine prosto.

- Zahtevajte takoj brezplačno - vzorce!

10.000
metrov
volnenega in polvolne-
nega blaga
se globoko pod ceno razpo-
šilja

R. Miklavc Ljubljana 205
Prva kranjska razposiljaltska
trgovina.

Ne zastonj
ampak po nizki ceni debite vse v domači trgovini
Ivan VESELIČ i. dr.
= v Ormožu =

katera priporoča vse potrebno za stavbe kakor:
cement, traverse, žičnato ograje itd. Vse
železino za krovce, mizanje itd.
Velike izbiro manufakturrega blaga, fine štofe (sukne)
hlačevino itd., najboljševrste blaga za ženske
oble, svilnate rebce itd.. Vso špecerijo, naj-
boljšo meto itd. po najnižjemi. Nakupovanje
zrnat, suhih gob, jajo itd. Poščena, solidna
postrežba. — Prešim, prepričujte se.

Najugodnejši vir za nakup šolskih predmetov ze trgovce in šole.

kakor za raznovrstni kaneelijski, conceptni in strojepinski papir, svindelke, peresa, peresnike, kamenčke, tablice, radirke, črnilo, šolske torbice, barve, barvane svinčnike, kreda, gobice itd. se dobivajo najcenejše in v velikanski izbiri pri tvrdki

Goričar & Leskovšek
Celje

Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank in risalnih skladov in šolskih tiskovin.

Ilustrirani cenik brezplačno na razpolago.

Tisočim je že bilo pomagano!

„Zamorčev“ obliž za odpravo kurjih očes
brez bolečin, hitre in radikalne trdo kožo in kurja
katilica 40 vin.

„Zamorčev“ protinski in revmatični obliž
zoper bolečine v ledju, kolku in kriju (hrbtenici). Cena 60 v.

„Zamorčeve“ pastilje zoper goljšo (debeli vrat) Cena 50 vin.

„Zamorčev čaj“ proti želodčnim boleznim in krču, deluje
krčiščilno, zabuja apetit, lajša bolečine, uredi prekinjeno
prebavo. Zavojček 1 K 50 vin.

Lekarna „H zamorecu“ mag. pharm. Karl Wolf,
Maribor, Glavni trg št. 3.

Narečila po pošti se takoj rešujejo.

Dober tek

je dobra stvar!
Zanemarjaj je nikár!

Dober tek

maš vsak dan, ako vživaš

Želodčni liker »FLORIAN« je pripravljen tek
in prebavo marsikomu, ki je zaman kupoval
druga in neprijetna zdravila!

Naslov za narečila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Znano je, da se kupi

pri staroznani domači zanesljivi trgovini ne samo po ceni
ampak tudi prav dobro:

Suknene blage (štofi za moške in dečke),
Novomedne vele za ženske in dekleta,
Najnovije perilne blage za oblike in bluze,
Platno belo in pisano za srajce in spodnje hlače,
Blago za postelje in rjuhe, brez šiva in matrace,
Srajci izgotovljene vseh velikosti za moške in ženske,
Predpasnikov velika izbir, za prati in iz črnega atlaša,
Zmirač novosti rebcev iz svile in prati, kater vse vrst
blaga za domačo uporabo, s čimer si pri veliki izbiri in pri nizkih
cenah tudi doma svoj nakup lahko dosegete po zelo ugodnih
prednostih, zato pa pošljemo na zahtejanje

ZASTONJ

Vskakomur svoje bogato zbirko vzorcev ima razpolago.

K. Worsche Maribor
Gosposka ul. M. (Herreg. M.)

Veletrgovina s špecerijskim blagom in dež. pridelki.

Ivan Ravnikar: Celje

G aška ulica štev. 21.

Priporočam vedno svežo in zgano kavo,
kakor tudi fino čokolado in kakao.

Zaloga rudninskih voda, vrvarskega blaga
in vsakovrstnih suhih in oljnatih barv.

Solidna in točna postrežba.

Pozor! Cenj. kupovalci. Pozor!

Narodna trgovina

Alojz Brenčič, Ptuj

radi cenj. občinstvu

za esensko in zimsko sezono

najnovejše barhente za bluze in oblike, veliko izbiro modnega loda za ženske, kakor tudi za moške, štof od najnižje do najfinje kvalitete, loden za obteke, pelerine in trpežno hlačevino. Raznovrstnega belega in pisane platna za perilo, najnovejše svilene, valnene in štrikane robe. Prav tople štrikane srajce, spodnje hlače, nogavice, moške in ženske kakor tudi za otroke. Vsakovrstnega izgotovljenega blaga n. pr. hlače, bele in pisane srajce, predpasnike, ovratnike, zavratnice, manšete, deinike ter sploh vse, kar v to stoko spada.

Za mnogoštveni obisk se priporoča

novi in domači trgovec

Alojz Brenčič v Ptaju

Nevo blago! Nizke cene!

Poštena in hitra postrežba!

OKLIC.

Prosimo najujudnejše vse svoje cenjene odjemalce v njih lastnem interesu, da svojo eventualno potrebo na

Lysoform

desinfekcijskem sredstvu, namako mogoče takoj naznanj, ker se naročila po vrsti uredijo in ker se razumljivo po tem priznano izbornem desinfekcijskem sredstvu mnogo po-vprašuje. Pri naročilih, ki so določena za bolnice ali

za Rudeči +

prosimo gospode lekarnarje in drožiste, priložiti to zadevno uradno potrdilo, ker s to lahko pospešimo železniško eks-pedicijo. Vsled spremenjenih demobilnih razmer kupujemo zdaj

Lysoform

le proti gotovemu plačilu ali povzetju, upamo pa, da ta odredba ne bodo dolgo trpela. — Mi imamo na Dunaju večje zaloge, — Ekspedicija je nemotena. 846

Lysoform-tovnike Budapest dr. Keleti & Aurányi, kemična tovarna.

Zima že trka na vrata, mladi in stari to znata - - -

Zmislite pred vsem, dragi rojaki, na predrage, ki se bojujejo za preljubo naših domovin v daljni tujini! Ko se bodo mi pri topli peči, bodo morali prenašati ti junaki ne-prilike stroge zime na bojiščih. Imam veliko zaloge naj-novejšega blaga, kakor što potrebujejo sedaj naši vojaki, kakor: topice, volnene srajce, gate, nogavice itd. Pripravljen sem, prodati te redi po najnižji ceni. Požurite se z nakupom, da zameštite vse pravčasno. Za žene in otroke naših bojevnikov sem znašel cene se posebno ter prodajam suknene ženske oblike po 5 K in naprej. Pri večjem nakupu dajam darilca. Ker mi primanjkuje za velikansko zalogu raznega blaga, ki ga imam, prostora, sem znašel ceno še tudi posebno za deje, kocje, barhente, pelerine, za zimsko robco, vsakovrstne pletenine in zimsko blago sploh. — Cena za špecerisko blago je najnižja. Z odličnim velespoštovanjem se priporoča

M. Cimerman, trgovec v Ljutomeru.

DENARJA NI,

draginja je vedno vecja, zasluket pa majhen. Ako hocete z malim trudem, doma v svojem kraju gete 10 K na dan zaslužiti, mi posljite v pismu svoj natančni naslov in znamko za edgevor.

**Jos. BATIĆ, Hirska Bistrica 26
Kranjsko.**

Zastonj

SAMO v Prvi gorenjski razposiljalnici IV. **Savnik** Kranj 150

Neugajajoče se zamenja ali vrne denar.

Za poletje priporočam svojo veliko zalogu vsakovrstnega blaga za moške in ženske obleke, platno belo kakor pisano, cajge za hlače, srajce, spodnje hlače, predpasnike, robce za na glavo kakor za žepo, veliko izber svilnenih robcev najnovejše vrste. Posebno pa priporočam veliko izber vsakovrstnega blaga za zimo — — vse po nizki ceni. — Pričakujem obilnega obiska se priporočam

M. E. ŠEPEC, Maribor
Burgplatz štev. 2.

Nagrobni spomeniki!

Priporočam častiti duhovščini in slavnemu občinstvu mojo največjo zalogu **nagrobnih spomenikov** na Spodnjem Štajerskem iz krasnega marmorja in črnega granita itd. Izdelujem vsa kamenita dela.

Priporočam se

Franc Koban,
kamnosek v Račju-Fram, Štajersko.

Zaloga pohištva.

Produktivna zadr. mizarskih mojstrov registrirana zadruga z omejeno zavezo.

Maribor, Grajski trg 3.
Podružnica v Ptiju, Sarnitzeva ulica
Sprejmejo se stavbno mizarska dela.
Nizke cene.

J. KOVACIĆ, Radgona, Dolga ul. 100.

Velika zaloga steklenega (glazbenega) in porcelanastega blaga, svetiljke, pedobe, okvirje, ogledala. Steklarsko dela.

Točna pestrežba!

Najnižje cene!

Tiskarna sv. Cirila

Maribor, Koroška cesta št. 5

Tisk knjige, časopise, diplome, ilustrirane cenike, plameni papir, okrožnice, zavite, barutovske, račune, vabila, vstopnice, delnice, užitki, osmrtnice, plesne reže, zaročna in poročna naznanka, tiskuvine za želite, vse urade in društva, pravila, menice, delzna pisma, lepake, letake, jedilne liste, spremnica, naslovnice itd. itd.

Telefon št. 113. ... Brzojavni nosilci: Cirillova tiskarna Maribor

Ljudska hraničnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranične vloge po

4 1/2 %

od dneva vloge do dneva vzdiga.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Daje posojilo

na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji. Prošnje za vknjižbo dela posojilnika brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

- Posojilnica daje tudi domače hraničnike, -

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.

Manufaktурно trgovino J. FAULAND v Ptiju se najbolj priporoča.

Ugodno kupite v trgovini

Spalne sobe od 150—1000 K, jedilne sobe od 150—1000 K otomane, divane, madrace, zagrinjala v različnih najnovejših slogih. —

Razpošilja na vse strani!

E. ZELENKA

tapetarska in mizarska delavnica nasproti hotela Mohr
Gospodska ulica 25, MARIBOR o. D.

pohištvo!

Zenini in neveste imajo popust!

Brez konkurence! — Prosti ogled!

MARIBOR o. D.

PALMA

je zaželjeni
kaučuk-podpetnik